Наш ДІМ

2
2003

Для тих, хто будує або вже має оселю

Юридичні консультації

Компактний дачний будинок

Сходи у нашому домі

Поради господині

Дитяча сторінка

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ – РЕМОНТНО-БУДІВЕЛЬНІ РОБОТИ, МЕБЛІ – ВЛАСНОРУЧНО!..

ЧИТАЧІ ЗАПИТУЮТЬ – ЮРИСТ ВІДПОВІДАЄ!

Шановні читачі!

Сьогодні ми продовжуємо рубрику "Читачі запитують – юрист відповідає". Її веде заступник директора відомої київської фірми "Юркомсервіс" Бойчун Наталія Дмитрівна. Юридичні консультації на сторінках нашого журналу безкоштовні. Чекаємо на Ваші запитання відповідно до тематики видання, а саме: приватне будівництво, купівля-продаж осель, отримання будинків у спадщину тощо. Адреса і телефони редакції – в кінці журналу.

Колектив редакції

Хочу продати частину будинку. Сусід – пенсіонер, хворий, згоди на продаж не дає. Чи є можливість продати мою частину будинку?

Поліщук А.С., м. Суми

Відповідно до статті 4 Закону України "Про власність" *власник на свій розсуд володіє, користується і розпоряджається належним йому майном.*

Власник має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, що не суперечать закону.

Стаття 19 Закону України "Про власність" визначає, що громадяни мають право відчужувати належне їм майно.

Безпосередньо порядок і умови продажу частки у спільній власності регулюються статтею 114 Цивільного кодексу України, в якій зазначається: *при продажу частки в спільній власності сторонній особі решта учасників спільної часткової власності має право привілеєвої купівлі частки, що продається за ціною, за якою вона продається, і на інших рівних умовах, крім випадку продажу з прилюдних торгів.*

Продавець частки в спільній власності зобов'язаний повідомити в письмовій формі решту учасників спільної часткової власності про намір продати свою частку сторонній особі з зазначенням ціни та інших умов, на яких продає її. Якщо решта учасників спільної часткової власності відмовиться від здійснення права привілеєвої купівлі або не здійснить цього права щодо будинків протягом одного місяця, а щодо іншого майна протягом десяти днів з дня одержання повідомлення, продавець має право продати свою частку будь-якій особі. Якщо кілька учасників спільної часткової власності виявили бажання придбати частку в спільній власності, право вибору покупця надається продавцю.

У разі продажу частки з порушенням права привілеєвої купівлі інший учасник спільної власності протягом трьох місяців може звернутися до суду з позовом про перекладення на нього прав і обов'язків покупця.

Оскільки стаття 227 Цивільного кодексу України встановлює нотаріальну форму договору купівлі-продажу житлового будинку, Вам необхідно звернутися до нотаріуса нотаріального округу, де знаходиться належна Вам нерухомість.

При оформленні договору купівлі-продажу нотаріус повинен пересвідчитися у тому, що інші учасники спільної часткової власності повідомлені продавцем у письмовій формі про наступний продаж частки у спільній власності. У цьому повідомленні має бути зазначена ціна продажу, а в окремих випадках - також інші умови, за яких майно продається.

Доказом такого повідомлення може бути свідоцтво, видане нотаріусом про передачу ним згідно зі ст. 84 Закону України "Про нотаріат" заяви продавця учасникам спільної часткової власності.

Відповідно до вимог ст. 114 Цивільного кодексу України право привілеєвої купівлі відчужуваної частки спільного майна може бути здійснене співвласниками протягом одного місяця з дня одержання повідомлення. Після закінчення цього терміну власник може продати належну йому частку у спільній частковій власності будь-якій сторонній особі на свій вибір. Викладене стосується і тих випадків, коли співвласник відмовляється одержати надіслане йому повідомлення: місячний термін при цьому відлічується з дати, коли працівник відділення зв'язку намагався вручити поштове відправлення адресату. Про цю обставину повинна свідчити зроблена на зворотному повідомленні відповідна відмітка органу зв'язку.

Як юридично правильно оформити продаж-купівлю будинку, коли є малі діти?

Сестри Юрчук, Хмельницька область

Відповідно до статті 227 Цивільного кодексу України договір купівлі-продажу житлового будинку повинен бути нотаріально засвідчений, якщо хоча б однією з сторін є громадянин. Недодержання цієї вимоги тягне недійсність договору.

Якщо житло продається від імені неповнолітніх, нотаріус посвідчує угоду за наявності відповідного рішення органу опіки і піклування.

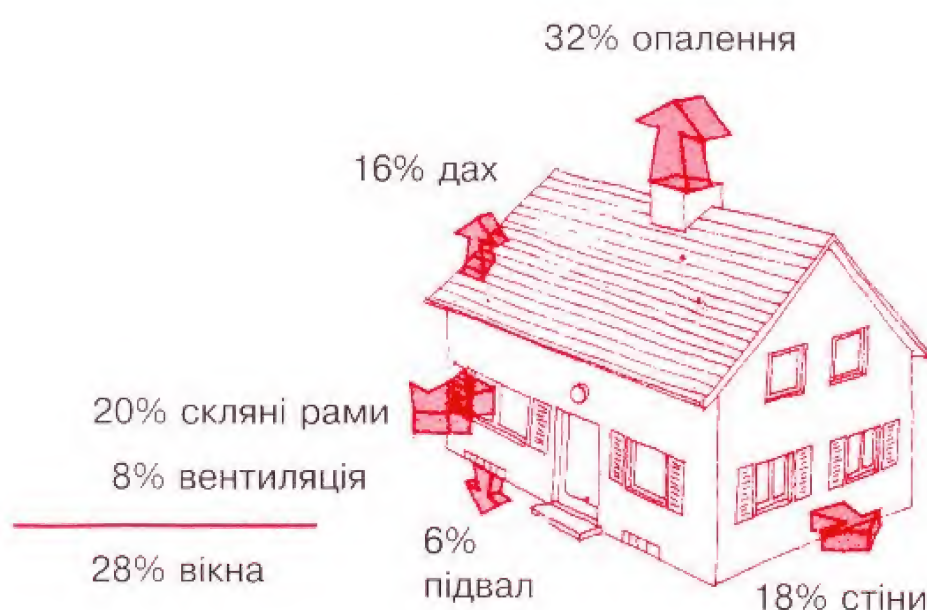
Посвідчуючи такі договори, нотаріус перевіряє виконання батьками чи опікунами і піклувальниками умов, зазначених в рішенні органу опіки і піклування, а саме: для неповнолітнього придбане інше житло; гроші, належні йому від продажу, перераховані на його рахунок в банку тощо. Про перевірку цих фактів нотаріус робить відповідну відмітку в тексті договору.

На придбання майна на ім'я неповнолітнього дозвіл органу опіку і піклування не вимагається.

Зміст

УТЕПЛЕННЯ ОСЕЛЬ

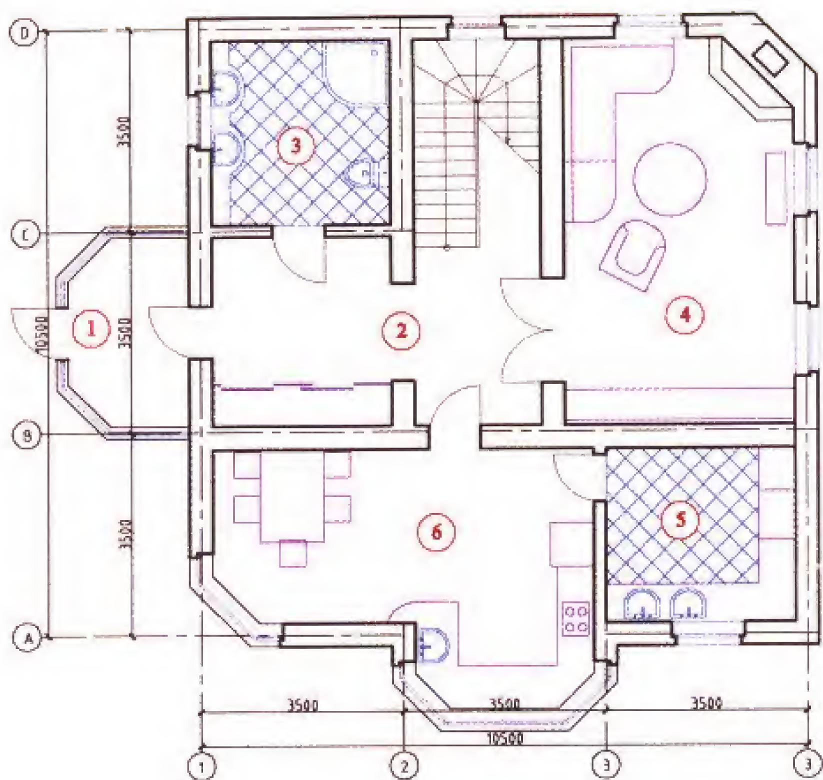
Через неутеплені стіни, підлогу чи стелі тепло швидко проникає назовні. Так не тільки втрачається коштовна енергія, але й виникає відчуття некомфортності. Причина цьому велика різниця температур між приміщенням та зовнішним простором. Особливо втрата тепла відчутна у приватному будинку на одну сім'ю, який будують незахищеним з усіх боків. Тому на Заході часто декілька сімей зводять один приватний будинок, завдяки чому не тільки здешевлюється будівництво, але й значно зменшуються втрати тепла. У будь-якому випадку ніщо так не економить кошти, як утеплення будинку під час його зведення. Основні втрати тепла односімейного звичайного будинку зображено на рисунку. Потрібно підкреслити, що обшивка стін і стелі деревиною є надійною тепловою ізоляцією будинку. У разі використання теплоізоляційних матеріалів разом з деревиною можна практично досягнути будь-якого коефіцієнта

звукопоглинання. Звичайно, доцільніше утеплювати будинок ззовні, бо при цьому не зменшується житлова площа, утеплюються також підвідні тепло- і водокомунікації. Якщо виконують ізоляцію всередені оселі і невідомий ступінь опору проникнення пари через стіни, то необхідно під дерев'яний профіль покласти поліетиленову (товщина 0,1 мм) чи алюмінієву (0,2 мм) плівку. Це буде служити бар'єром для проникнення пари. У разі покриття стін чи стелі деревиною використовують також мінеральні волокна, скляну чи кам'яну повсть, а також ізоляційні плити.

Економічна фантазія

План 1-го поверху

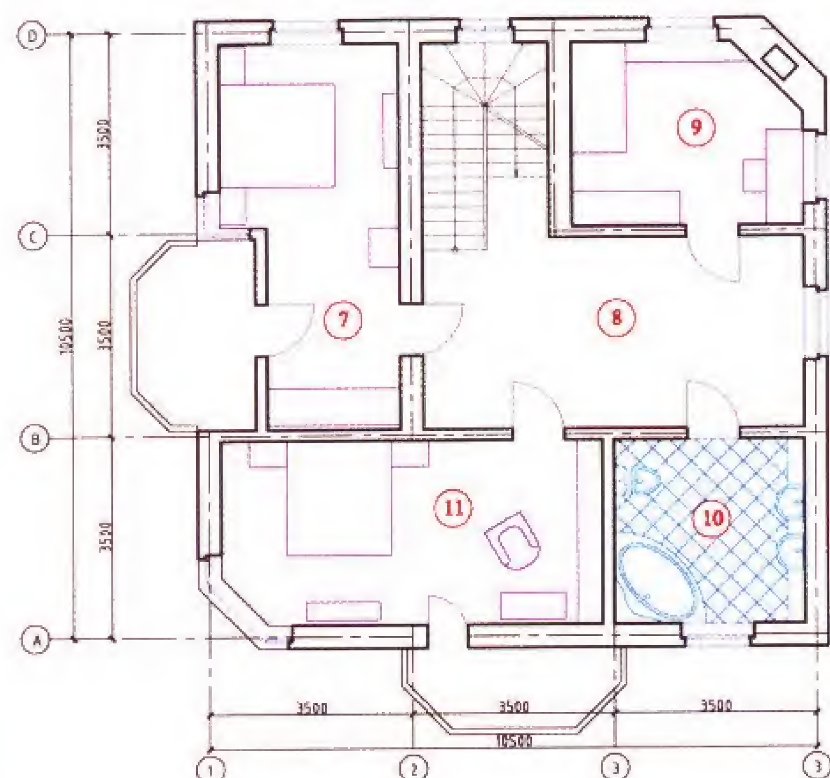

На обкладинці запропоновано будинок, параметри якого укладаються в найдосконалішу геометричну форму - куб. Це забезпечує найбільш компактне архітектурне рішення. Неповторності будинку надають восьмигранні прибудови: екседра кухні-їдальні і тамбур-веранда. Але ці, так звані, архітектурні надлишки використані з максимальною віддачею - на їх перекритті влаштовано балкони. Зовнішнє вікно першого і другого поверхів розташоване на зрізаному куті, і за формою перегукується з восьмигранниками екседри і тамбура. Великий винос даху надає певної виразності образній побудові житла і в той же час такі виноси добре захищають стіни від опадів.

Необхідно зауважити, що приміщення наведеного розпланувального рішення мають великі площі, просторі і добре освітлені. На першому поверсі розташовані кухня-їдальня, яка має безпосередній зв'язок з кімнатою-пральнею і вітальня з каміном. На другому поверсі розміщено дві спальні і дитяча кімната. Просторий хол другого поверху може слугувати місцем спілкування всієї родини. Третій поверх може бути використаний будь-як, наприклад, тут можна розмістити тренажерний зал.

Версія планів. Архітектор Буличева Т.

План 2-го поверху

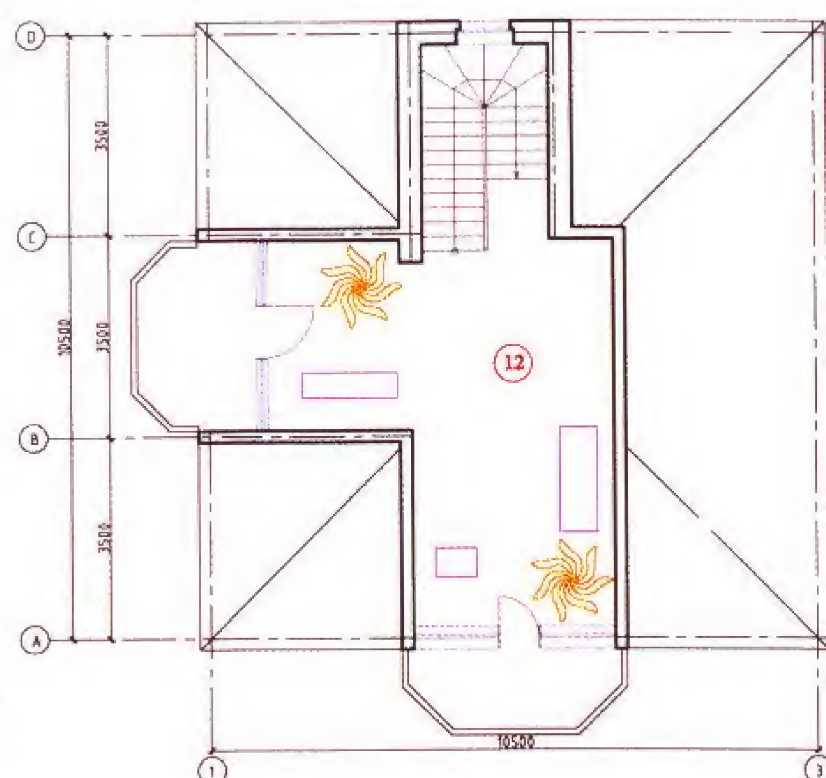

Площа забудови - 110 м^2.
Загальна площа - 250 м^2.
Житлова площа - 105 м^2.

Експлікація

1. Веранда – 6,4 м^2
2. Хол – 25,6 м^2
3. Санвузол – 9,8 м^2
4. Вітальня – 26,0 м^2
5. Пральня – 10,0 м^2
6. Кухня-їдальня – 24,0 м^2
7. Спальня – 17,8 м^2
8. Хол – 22,6 м^2
9. Дитяча – 12,8 м^2
10. Ванна – 10,6 м^2
11. Спальня – 20,8 м^2
12. Тренажерний зал – 32,0 м^2

План 3-го поверху

Симетричний, внутрішнім кутом на південь

Версія планів. Архітектор Новицька Т.

Площа забудови - 165 $м^2$.
Житлова площа - 125 $м^2$.

Архітектурно-композиційне рішення оселі побудовано з використанням прийому трьохчасної симетрії. Найбільш виразна центральна частина з восьмикутною екседрою і невеличкою вежею над нею. Деяке порушення симетрії відбувається завдяки прибудованому гаражу і димоходу каміну. Два бічних крила утворюють затишний внутрішній двір для відпочинку родини.

Найбільш парадна кімната першого поверху - восьмикутна вітальня, що з'єднується з кухнею і кімнатою відпочинку. З кухні можна потрапити до гаражу, який має в'їзд з вулиці. Кухня безпосередньо поєднується з передпокоями і кімнатою-пральнею. На другому поверсі розміщено дві спальні, дитяча і кабінет. Велика спальня батьків має окремий санвузол, а кабінет - балкон, що виходить у простір внутрішнього двору.

Перший поверх

1. Передпокої зі сходами - 20 $м^2$.
2. Кухня - 22 $м^2$.
3. Вітальня - 24 $м^2$.
4. Кімната відпочинку - 22 $м^2$.
5. Санвузол - 3,5, 2,5 $м^2$.
6. Кімната-пральня - 3,8 $м^2$.
7. Комора
8. Гараж - 22 $м^2$.
9. Хол другого поверху - 8.5 $м^2$.
10. Спальня - 14, 20 $м^2$.
11. Дитяча - 13 $м^2$.
12. Санвузол - 3,5, 10 $м^2$.
13. Кабінет - 9 $м^2$.

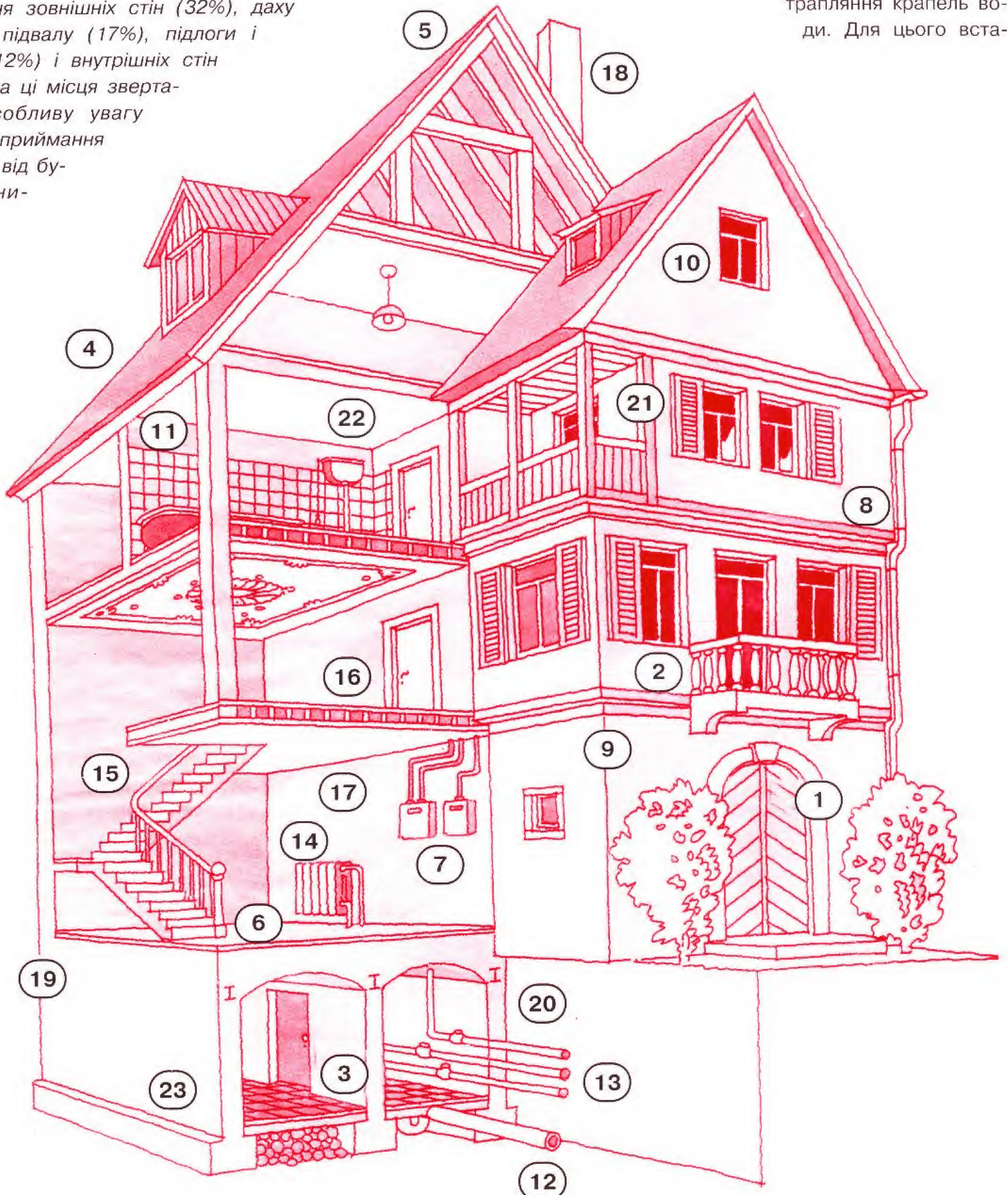
Другий поверх

Найуразливіші місця оселі

Майже жодне будівництво оселі не обходиться без помилок: її власник уникне важких наслідків, якщо розгледить проблеми заздалегідь і усуне їх, а покупець витратить менше грошей, якщо вчасно помітить помилки. А взагалі на усунення помилок будівництва щорічно витрачаються міліардні кошти. Зокрема, найбільше недоліків допускають будівельники під час зведення зовнішніх стін (32%), даху (25%), підвалу (17%), підлоги і стелі (12%) і внутрішніх стін (4%). На ці місця звертають особливу увагу під час приймання роботи від будівельників.

На рисунку зображені місця, де найчастіше виникають пошкодження під час екплуатації будинку. Їх спеціалісти нараховують близько 23. Постійний огляд і перевірка цих місць будинку та своєчасне усунення недоліків значно заощадить кошти на ремонт.

1. Зовнішні двері. Їх захищають від потрапляння крапель води. Для цього вста-

новлюють відповідний захист - зверху козирок, знизу металеву решітку аж до дверей тощо.

2. Балкони. Ця частина будинку піддається сильній атмосферній дії і через те потребує постійного догляду і ремонту. Дерев'яні балкони мають бути захищені від ультрафіолетових променів, різних шкідників (грибка), води і від гниття. Тому деревину просочують захисними розчинами, а також фарбують. Опори балкону перевіряють на міцність. Якщо він прогнувся, деревина волога, а металева частина проржавіла – необхідний ремонт. При цьому слід усунути всі причини пошкодження.

3. Керамічна плитка на підлозі. Надщерблену, биту і ту плитку, що "їздить" замінюють. Попередньо добре очищають місце для нової плитки.

4. Покриття даху. Його перевіряють на щільність. Під час дощу розстеляють газети. Якщо в даху наявні щілини, то на газеті з'являться краплі дощу або вона зігнеться.

5. Крокви даху. Прогнилі крокви свідчать про проникнення вологи всередену. Шкідливі комахи залишають сліди - отвори у деревині і деревну муку на підлозі. Все це порушує міцність конструкції даху.

6. Дошки підлоги. Якщо вони добре збереглися, їх треба поструrати, погнилі замінити, лаги укріпити.

7. Електрична мережа. Якщо від старого кабелю відстає ізоляція, її терміново потрібно замінити. Всі електротехнічні роботи має виконувати професійний елетрик.

8. Водовідвід. Чистять забиті ринви і труби, дефектні частини замінюють, поржавілі деталі чистять і фарбують.

9. Фасад. Набрякання штукатурки, пухирі, розтріскування фарби, відпадання частин - все це вказує на потрапляння вологи. Пустоти виявляють легким постукуванням ручкою молотка.

10. Вікна. Відновити обшивку, змастити навіси. У разі необхідності покласти нову замазку, ущільнити вікна. Уникати силіконових матеріалів.

11. Плитка. Найпоширеніший дефект такого покриття - відшарування плитки. Якщо при зовнішньому огляді воно не помітне, його можна виявити легким простукуванням по поверхні плиток. При цьому змінюється звук над площиною. Причиною цього є порушення технології укладання плитки. Наприклад, розчин з надмірним вмістом в'язального матеріалу під час загустіння дає значну усадку, що призводить до відшарування плитки. Крім плитки, можливе відшарування укріплювального прошарку від стіни. Це може виникнути у разі використання неякісного розчину, наявності бруду, жирних плям на поверхні стіни або надто гладкої поверхні стіни. У випадку відшарування потрібно постукуванням визначити зони дефекту, зняти плитку. Якщо необхідно, знімають також укріплювальний шар і встановлюють плитку знову. Якщо знімають повністю стару плитку, наносять нову основу.

12. Основний трубопровід. Його періодично чистять, встановлюють додаткові фільтри.

13. Під'єднання електропроводки і водоводів до будинку. Якщо часто перегоряють лампочки і запобіжники, необхідно викликати електрика. При повністю відкрученому крані тиск води на останьому поверсі має бути достатнім.

14. Опалення. Якщо в будинку пічне опалення, потрібно бути дуже обачним з витяжкою газів. Крім того, необхідно мати на увазі, що таке опалення потребує значної кількості кисню. Тому кімнати треба в міру провітрювати.

15. Дерев'яні сходи. Зношені дерев'яні елементи заміняють чи нарощують. Східці, що скриплять, укріплюють.

16. Внутрішні двері. Протягуючи смужку паперу між власне дверима і дверною коробкою при зачинених дверях, перевіряють наявність щілин. Також наявність щілин перевіряють за допомогою запаленої свічки.

17. Внутрішня стіна. Усувають тріщини штукатурки, армуючи їх дротяною чи пластмасовою сіткою. Якщо ж ви стіну зашпаклювали, пофарбували, а через кілька днів тріснув шар фарби, то причина не у фарбі, а у неякісній шпаклівці або у тому, що вона накладена занадто товстим шаром. Якщо будинок дерев'яний і в брусі виникла тріщина, то її заробляють столярною шпаклівкою, що тонується під різні породи дерева. Для цього спочатку стамескою видаляють бруд із тріщини. Потім розчинником фарб протиряють місця для з'єднання зі шпаклівкою. Заповнюють тріщину шпаклівкою і вирівнюють з поверхнею. Шпаклівка міцно прилипає до деревини і не випадає з тріщини навіть на стелі. Якщо тріщина велика, підсипають дрібні камінці і добре шпаклюють. Зароблену тріщину шліфують, полірують і фарбують.

18. Комін. Якщо з'явилися відколоті частинки штукатурки або тріщини, необхідно терміново провести ремонтні роботи.

19. Зовнішні стіни підвалу. Якщо відсутнє або пошкоджене ущільнення, то волога із землі проникає на стіну підвалу і вона руйнується. Тому необхідно її розкопати, декілька разів просочити смолою, укласти ущільнення.

20. Внутрішні стіни підвалу. Якщо у підвалі надмірна вологість, виникне пошкодження водопроводів. Надмірна вологість може з'являтися також із землі.

21. Лоджія. Дощ не повинен проникати всередину, тому слід перевірити і усунути всі нещільності.

22. Сантехніка. Пошкодженні труби потрібно замінити, свинцеві труби не використовувати.

23. Цоколь. Мороз і солі руйнують ущільнення, тому періодично перевіряють і усувають пошкодження.

Багато із наведених ремонтних робіт оселі може виконати сам господар.

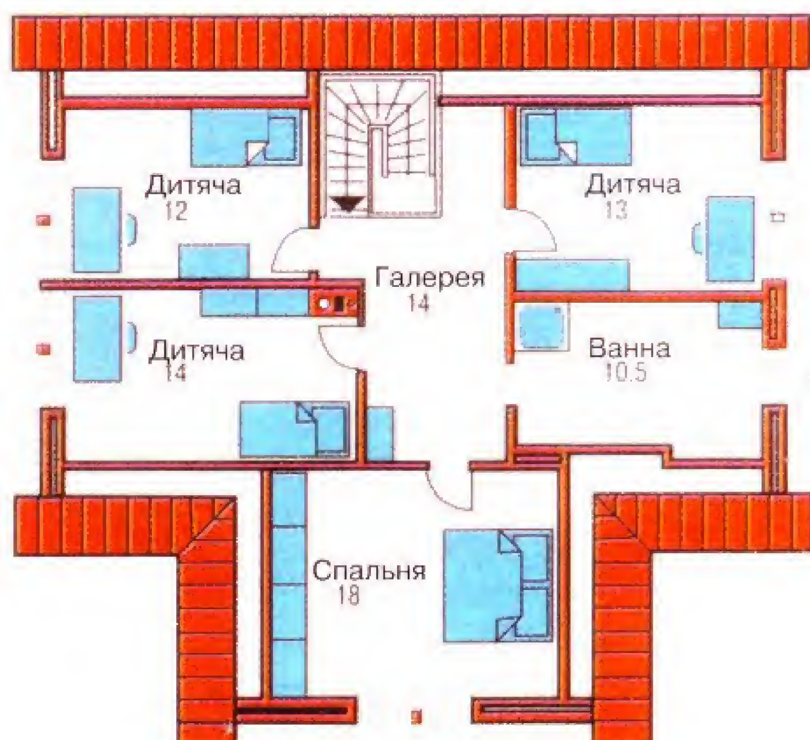
БУДИНОК для великої сім'ї

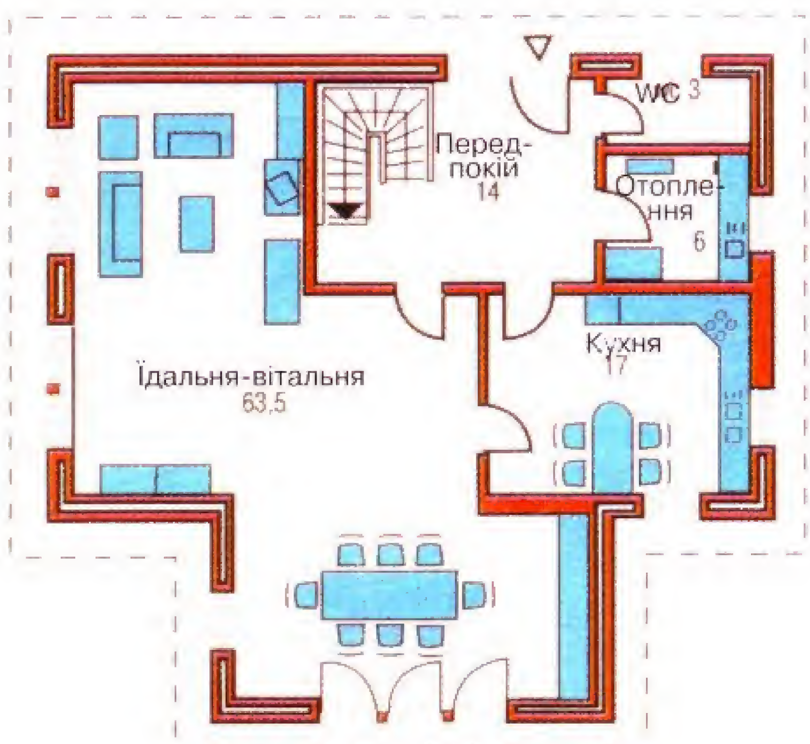
Той, хто мріє побудувати дерев'яний будинок, може скористатися проектом фахверкового (каркасного) будинку, в якому поєднані традиції і майстерність столярів та нові технології (див. обкладинку).

Чорні опори фахверка, оштукатурені стіни білого кольору, дах з червоної черепиці, рами з натурального дерева - надають цьому будинку з трьома торцьовими частинами виразного вигляду. Всередині будинку домінує світла деревина сосни, з якої виконано масивні опори з декоративними короткими консолями і балки стелі.

Великі відкриті житлові приміщення розташовані навскіс з однієї торцьової частини будинку в іншу. Але при всій відкритості кімнат масивні опори і прогони створюють чітке розділення на зони.

Три просторі і зручні для розміщення найрізноманітніших меблів дитячі кімнати, а також спальня батьків і ванна на другому поверсі об'єднані великою галереєю, яка може одночасно бути і ігровим майданчиком для дітей. Сходи яскраво освітлюються еркером на даху. Теплі кольори дерев'яних віконних рам і даху пом'якшують строгий контраст чорно-білого фахверка. Загальний вигляд будинку доповнює облицювання цоколя з природного каменю і стіни підвалу.

Розміри: 8,27х12,91 м і 3,63 х 7,11 м.

Спосіб будівництва: несуча фахверкова конструкція з дуба. Зовнішні стіни покриті білою штукатуркою, повітряний прошарок товщиною 2,5 см, ізоляція товщиною 8 см (целюлоза чи мінеральна шерсть), забутовка з облицювальною цеглою товщиною 11,5 см, загальна товщина 37 см.

Дах: напіввальмовий з кутом нахилу 50° (можливий кут нахилу від 35 до 65°), покрівельна бетонна черепиця.

Житлова площа, м²: 1-й поверх - 104, 2-й поверх - 93.

Компактний дачний будиночок

Цей будинок розрахований на проживання до шести осіб у літній період, одного чи двох - взимку. Будівля компактна (рис. 1), але містка, незважаючи на те, що має невеликі розміри (6,0x4,0 м).

Основною задачею при проектуванні будиночка є максимальна економія житлової площі. Сходи нагору, на мансарду, що забирають частину корисної площі, винесено за межі веранди, в результаті чого визначилася конструкція ґанку. Для цього виготовлено прибудову розміром у плані 1,5x2,5 м, в яку ввійшли відкритий з двох боків ґанок і закритий ззовні простір для гвинтових сходів (1,5x1,5 м).

Поряд із вхідними дверима розміщені двері з веранди в кімнату і гвинтові сходи на мансарду, що заощаджує площу веранди. Вхід на мансарду зі сходів також закривається дверима. Простір під сходами площею 0,75x0,75 м можна використовувати для зберігання одягу й взуття. На мансарді простір над початком сходів займає вбудована шафа глибиною 0,5 м, а над ґанком розташована містка комора 1,0x1,5 м. Унизу з боку саду простір під сходами використаний для господарчого блоку, що закривається зовні двостулковими дверима. Ґанок має розміри 1,0x1,5 м, і його східці знаходяться під дахом. Для висвітлення сходів і комори симетрично встановлені два вікна 40x40 см.

Таке рішення, крім зручності, поліпшує зовнішній вигляд будинку. Зсув прибудови від його краю (вона начебто "врізана" в основну конструкцію будинку) надає дачі зовнішньої легкості та стрункості.

Прибудову можна звести і після того, як буде побудований будинок із мансардою. Досить прибудувати фундамент із цоколем, подовжити схил верхньої частини даху, обперши його виступаючу частину на стояки, і обшити каркас, що вийшов, дошками.

Основний матеріал для зведення коробки будинку - дерев'яний брус перерізом 120x120 мм. Перед укладанням брус обстругують із зовнішнього й внутрішнього боку. Чиста поверхня стіни дозволяє обійтися без додаткового обшивання її вагонкою. У такий спосіб брусом захищена тільки опалювальна частина приміщення. Веранда з двох боків обшита дошками, мансарда зсередини - оргалітом, облицьованим плівкою "під дерево".

Площа частини будинку, що обігрівається, невелика (12 м^2). Для опалення кімнати використано цегельну піч розміром 510x865 мм, яку розміщують на вході ліворуч. Навіть при температурі на вулиці -25°С кімната після двогодинної топки зранку прогрівається до вечора до +20°С.

Фундамент. Якщо ділянка, де розташований будинок, знаходиться на намивному ґрунті колишніх торфорозробок (грубозернистий пісок без домішок глини), при товщині намитого

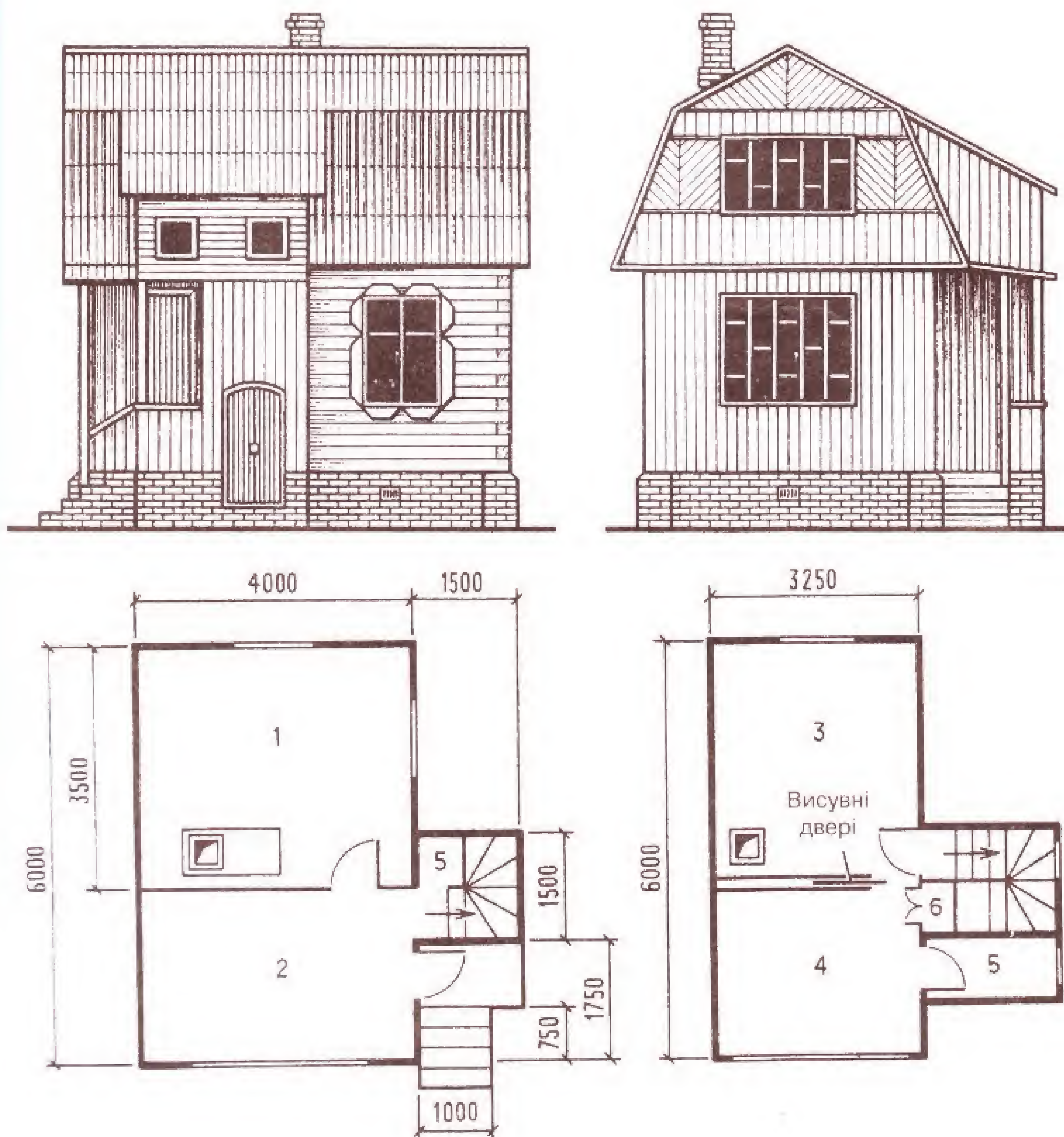

Рис. 1. Фасади й плани будинку: 1 - опалювальне приміщення, 2 - веранда, 3 - кімната мансарди, 4 - засклена лоджія, 5 - комора, 6 - вбудована шафа

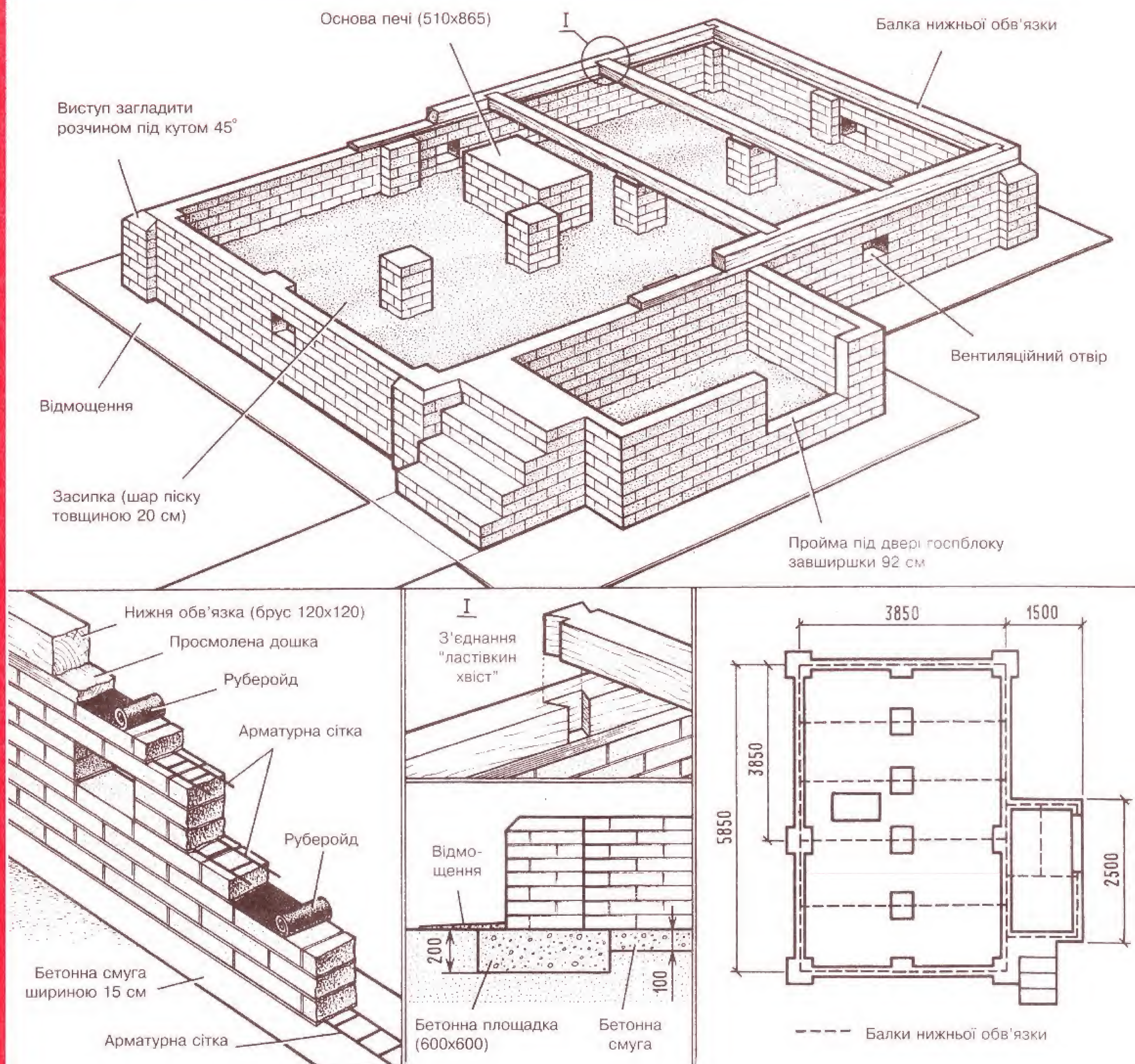

Рис. 2. Улаштування фундаменту

шару 0,7...1,0 м фундамент для дерев'яного будинку можна робити без заглиблення в ґрунт.

Для економії матеріалу стрічковий фундамент можна не робити, а відлити по кутах і під перегородку дев'ять опорних площадок розміром 0,6х0,6 м на глибину 0,2 м (рис. 2). Розмітивши зовнішній контур майбутнього цоколя, прокопують і утрамбовують під його основу канавку шириною 15 см і глибиною не більше 10 см. Урівень із поверхнею ґрунту укладають бетон і зверху - арматурну сітку з п'ятимілиметрового дроту з перекриттям у місцях стикування. Коли бетон застигне, приступають до кладки цоколя шириною в півцеглини. Цеглу використовують червону, добре обпалену, вона не розшаровується під дією вологи і має гарний зовнішній вигляд. Кладку виконують під розшивку.

По кутах фундаменту закладають стовпчики розміром 1,5х1,5 цеглини таким чином, щоб вони виступали за габарити цоколя на 5 см і були перев'язані з ним. Стовпчик усередині фундаменту, на який спирається перегородка, має розміри в плані 250х380 мм (1х1,5 цеглини). Частина цоколя уздовж фасадів, що виступає всередину на півцеглини, призначена для опор крайніх балок підлоги.

Східці ґанку теж викладені з цегли без перев'язки з цоколем, внутрішні порожнини в них заповнені піском.

На третьому ряді цоколя прокладають шар гідроізоляції з руберойду і залишають проріз шириною 92 см під двері госпблоку.

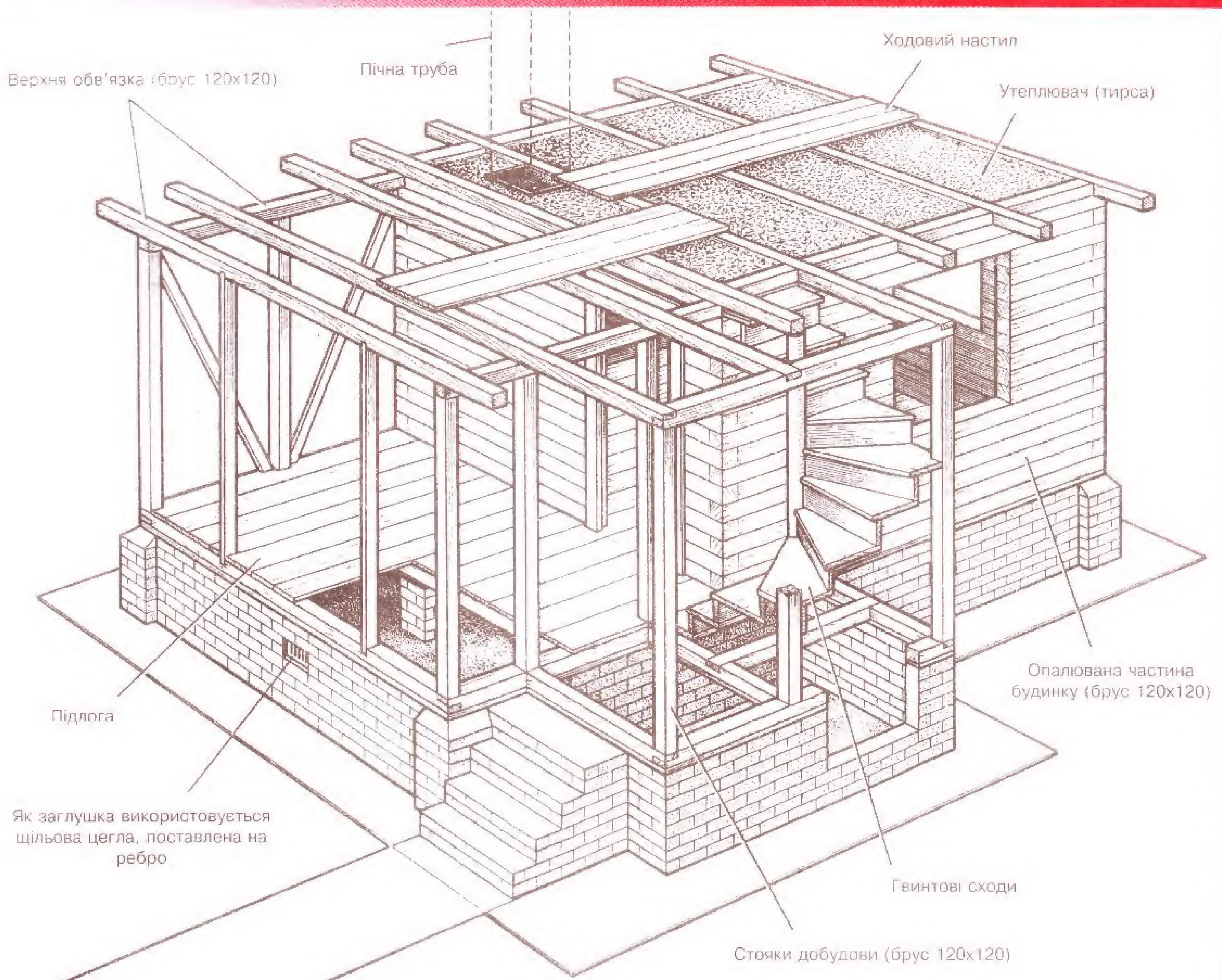

Рис. 3. З'єднання сходів з мансардою

На четвертому ряді ще раз прокладають арматурну сітку, а на п'ятому - роблять віддушини з усіх чотирьох боків будинку розміром у цеглину, встановлену на ребро. Надалі сюди вставляють знімні щілинні цеглини.

Через віддушини можна закладати на зберігання будматеріали (якщо в підвалі сухо). Там зручно зберігати шланг для поливання - ніколи не заплутається.

На сьомому ряді цоколя - останній шар арматурної сітки, а останній восьмий ряд укладають без виступів назовні, урівень із цоколем. Уступ загладжують розчином під кутом 45°.

Незважаючи на відсутність фундаменту між опорними площадками й легкість цоколя застосування арматурної сітки перетворило цоколь у єдиний моноліт. Та й зовнішній вигляд розшитого цегельного цоколя на тлі дерев'яного будинку виграє в порівнянні з оштукатуреним бетонним.

Фундамент під піч є бетонною плитою розміром 120x70 см, на якій викладено цегельну основу під розмір печі. Для уникнення вологості, простір під підлогою засипають шаром піску товщиною 20 см. Під інший тип ґрунту, відмінний від описаного варіанта, буде потрібно й інший фундамент.

Конструкція будинку (рис. 3, 4). На шар гідроізоляції поверх цоколя укладають просмолену дошку, на якій встановлюють нижню обв'язку зрубу й веранди. Зливи внизу вирішено не робити - адже при сильному косому дощі краплі, відскакуючи від зливу, рясно змочують перший вінець будинку. Нижній вінець просто випускають на 10 мм за габарити цоколя (див. рис. 4), а при обшиванні веранди в дошках роблять "слізник", обрізавши нижні краї дощок під кутом 60° і опустивши їх нижче шару гідроізоляції.

Підлога теплої кімнати - подвійна, з утеплювачем із керамзиту, залитим зверху вапняним розчином. Балки підлоги, що примикають до стін будинку (на рисунку умовно не показані), не врізані в обв'язку, а тільки опираються на стовпчики і виступи цоколя. Стеля утеплена стружками.

При виготовленні даху необхідно зробити ферми трьох типів. Кон-

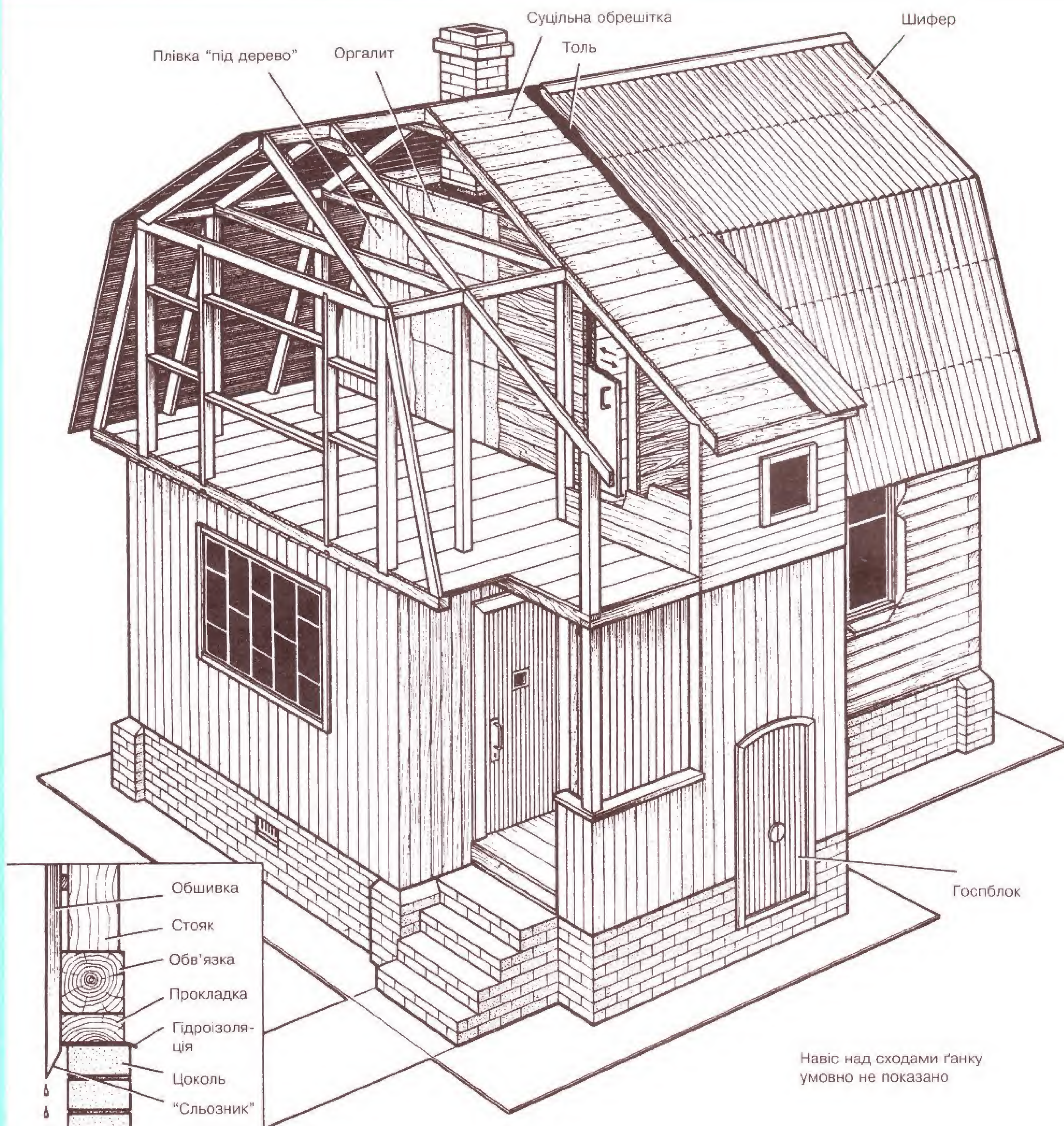

Рис. 4. Конструкція будинку

струкції першого типу встановлені по фасадах (2 шт.) і над частиною будинку, що обігрівається, (2 шт.), другого типу - по межі сходового прорізу (2 шт.) і над ґанком (1 шт.) Ще одну ферму необхідно встановити над перегородкою, що розділяє кімнату й веранду.

Низ ферм є основою для підлоги другого поверху й стелею - для першого. Крайні ферми, прикріплені до верхньої обв'язки скобами, внутрішні - цвяхами довжиною 200 мм. Висота стелі в кімнаті і на веранді - 240 см, у мансарді - 215 см. Таке співвідношення розмірів не викликає відчуття громіздкості мансарди. На мансарді відповідно зменшена висота вікон. Велике вікно, зроблене з верандного таким чином, що дві крайні половини можуть розкриватися. Для цього середня частина вікна була вирізана і замінена саморобною. Вийшла непогана заміна лоджії.

Конструкція гвинтових сходів проста. У центральний стовп одним своїм кінцем врізані східці, інший кінець яких спирається на бобишки, закріплені на стінах прибудови. У верхній частині сходів зроблено поруччя.

За сприяння журналу "Дім, сад, город" розповсюджуються такі книжки:

(ціни вказані у грн.)

К. Орлов. Монтаж и эксплуатация санитарно-технических, вентиляционных систем 24
И. Чичерин. Общестроительные работы 24-60
В. Москаленко. Справочник электромонтера 16-80
Ю. Сибикин. Технологическое обслуживание и ремонт электрооборудования 24-60
Ю. Сибикин. Эл. безопасность при эксплуатации электроустановок 16-20
Сварочные работы. Настольная книга электрогазосварщика 15
Эксплуатация котлов. Настольная книга для операторов котельных 9
Эксплуатация и ремонт оборудования систем газоснабжения. Настольная книга слесаря газового хозяйства 9
Устройство и монтаж санитарно-технических систем зданий. Настольная книга слесаря-сантехника 9
Справочник работника газифицированных котельных. Настольная книга обслуживающего персонала котельных 9
Столярные, плотничные, стекольные и паркетные работы. Настольная книга столяра, плотника, стекольщика и паркетчика 9
Кровельные работы. Настольная книга кровельщика 9
Общестроительные отделочные работы. Настольная книга строителя 9
Справочник столяра-плотника 7
В. Борисенко. Котли і теплові мережі. У питаннях та відповідях 7
Довідник стропальника 9
О. Биковський, І. Піньковський. Довідник зварника 12
А. Шаберов. Домашний слесарь 6
А. Лихонин. Кровельные и жестяницкие работы 6
Безпечна експлуатація електроустановок споживачів (питання та відповіді) 15
Монтаж, техническое обслуживание и ремонт промышленного и бытового электрооборудования. Настольная книга электромонтера 9

Їх можна замовити за адресою: 02094, Київ-94, пр. Гагаріна 17,а, журнал "Наш дім". Довідки за тел./факс: (044) 477-73-01.

Умови пересилки. *Для оформлення замовлення необхідно написати потрібні вам збірники, книги, набори та кількість. Витрати за пересилку фіксовані залежно від вартості замовлення. Розрахунки зроблені згідно з державними поштовими розцінками. Якщо вартість замовлення становить від 5 до 10 грн., то вартість пересилки +3 грн.; 11-15 грн. + 4 грн.; 16-20 грн. + 4,50 грн.; 21-35 грн. + 6 грн.; 35-50 грн. + 7 грн.; 51-60 грн. + 8 грн.; 61-80 грн. + 9 грн.; 80-100 грн. + 15 грн. Гроші наперед і в конвертах не висилайте. Чітко пишіть повну адресу журналу з індексом, прізвище, ім'я, по-батькові.*

Передплачуйте журнал "БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ"

Міжнародна академія безпеки життєдіяльності та видавництво "Основа" заснували і з січня 2003 року видають щомісячний загальнодержавний науково-популярний ілюстрований журнал "Безпека життєдіяльності", який виходитиме українською та російською мовами.

У журналі будуть висвітлюватися:
- дошкільна, шкільна та вузівська освіта в галузі безпеки життєдіяльності;
- безпека в побуті - конкретні рекомендації для людей різного віку;
- пропаганда та виховання в країні культури безпеки;
- безпека потенційно небезпечних об'єктів, складних технічних систем;
- безпека населених пунктів, великих міст і регіонів;
- безпека людини у надзвичайних ситуаціях;
- наукові дослідження та розробки у сфері БЖД;
- підготовка та перепідготовка кадрів у галузі безпеки;
- правове та економічне регулювання питань БЖД;
- розповсюдження вітчизняного та світового досвіду безпечності життєдіяльності.

Отже, журнал потрібний кожній родині, кожному учбовому закладу, підприємству, кожному працівнику!

Передплатний індекс:
"Безпека життєдіяльності" - 01237;
"Безопасность жизнедеятельности" - 01893.
Ціна передплати:
на місяць - 5 грн. 92 коп., на 6 місяців - 35 грн. 52 коп., на рік - 71 грн. 04 коп.

Передплата приймається в усіх відділеннях зв'язку та у видавництві.

З усіх питань звертайтеся у видавництво за адресою: 01032, м. Київ, вул. Жилянська, 87/30.
Тел.: (044) 239-38-97, т/ф 239-38-95, 239-38-96.
РЕКВІЗИТИ: р/р 260031082 у 4 КФ АППБ "Аваль", МФО 322971.
Код видавництва 21616225.
e-mail: osnova@i.kiev.ua
e-page: http://www.i.kiev.ua/~osnova

Сходи в нашому домі

Зараз існує величезна кількість конструкційних рішень сходів. Деякі з них зображено на рис. 1 - 5.

Рис.1. Кутові сходи змінюють напрямок руху на 90 град. Для них потрібно доволі великої площі (2,5х2,5 м). Вони досить зручні, однак не дуже поширені на практиці.

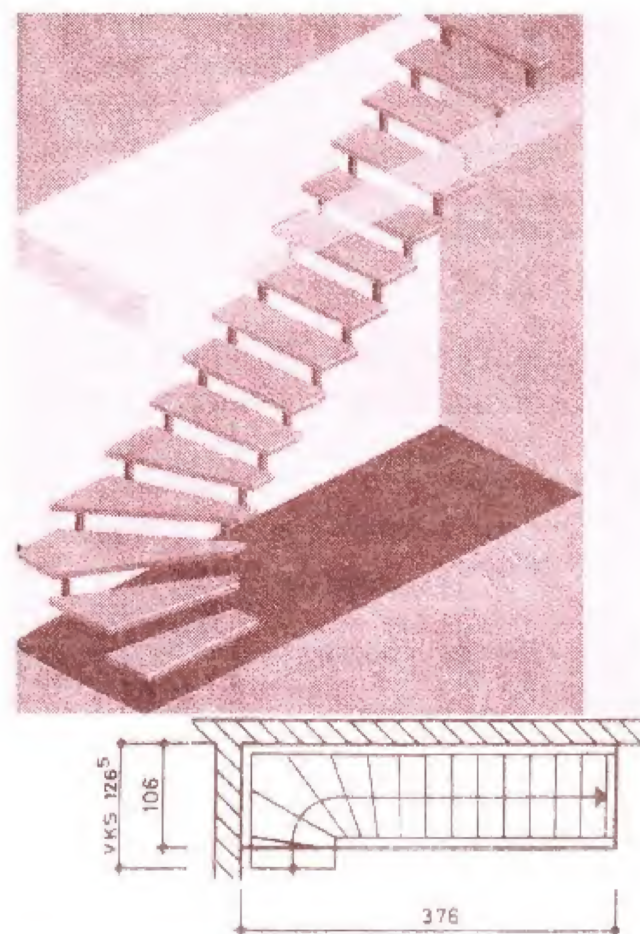

Рис. 2. Сходи, що змінюють напрямок руху на чверть повороту. Вони потребують мало площі для встановлення.

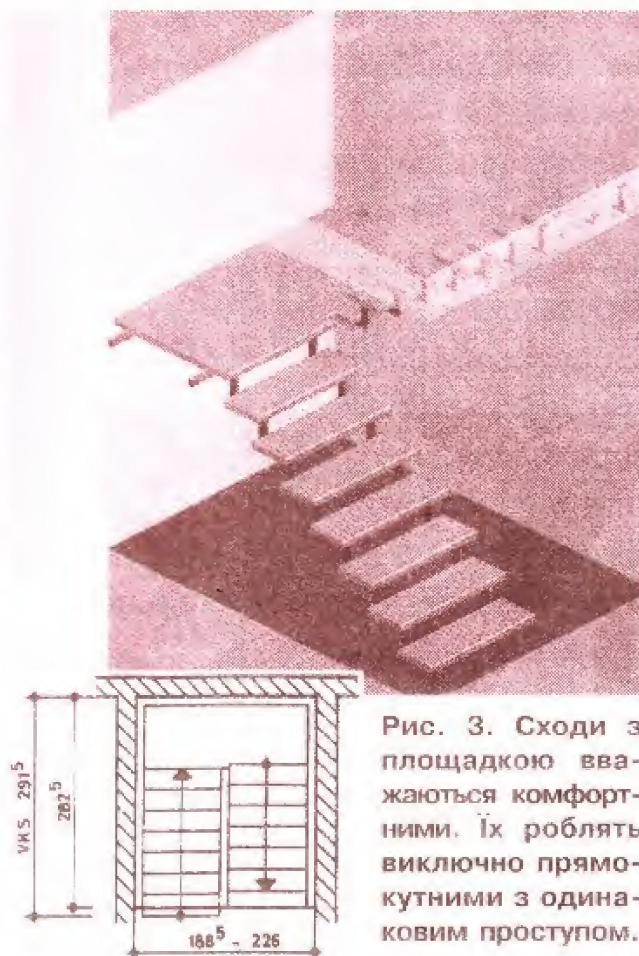

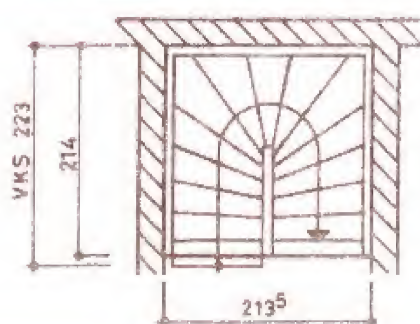
Рис. 3. Сходи з площадкою вважаються комфортними. Їх роблять виключно прямокутними з однаковим проступом.

Рис. 4. Сходи гвинтового типу часто служать архітектурною прикрасою оселі. Їх розміщують вільно у приміщенні. Часто вони ведуть у галерею, що має великий отвір у верхньому поверсі.

Рис. 5. Сходи змінюють напрямок руху на 180 град. Дві третини східців трикутної форми. Для їх встановлення необхідно мати площу 2м х 2м.

Сходи можуть бути також одно- або двомаршевими (рис. 6,а,б). Основні елементи сходів зображено на рис. 7.

Довжина сходів, виходячи з їх безпечності та зручності, повинна бути обмежена максимально 20 східцями. У приватних оселях, як правило, роблять 14 - 16 східців. Якщо висота між поверхами до 2,9 м, то встановлюють один марш сходів. У разі більшої висоти, влаштовують проміжну площадку. Ширина сходів має бути мінімум 1 м. Щоб вона не була менше 1 м, потрібно враховувати ширину перил, які зменшують загальну ширину сходів. Тому рекомендується сходи робити щириною 1,1 м, щоб прохід по них, з врахуванням товщини перил, становив не менше 1 м. Під час проектування необхідно також врахувати, що в майбутньому виникне необхідність піднімати на другий і опускати на перший поверх меблі, а також тривалий час ходити вверх-вниз.

Висоту між східцями вираховують, поділивши висоту між поверхами на кількість східців. Найзручнішою є висота між 14 і 18 см.

Безпечне і зручне пересування по сходах залежить у першу чергу від кратності підйому. Щоб визначити цю кратність, приймають довжину кроку дорослої людини на рівній ділянці 63 см. У разі підйому вверх довжина кроку зменшується вдвоє. Звідси виводять таке правило:

2 х висота між східцями (присхідець) + ширина східця (проступа) = 63 см.

З цієї формули випливає, що при меншій висоті між східцями потрібна більша площа проступа. Цю залежність можна продемонструвати так:

Висота між східцями	Ширина проступа
14,0 см	35 см
14,5 см	34 см
15,0 см	33 см
15,5 см	32 см
16,0 см	31 см
16,5 см	30 см
17,0 см	29 см
17,5 см	28 см
18,0 см	27 см

Якщо висота між поверхами більша 2,9 м, то необхідно використовувати таку залежність:

Висота між східцями	Ширина проступа	Кількість східців	Довжина сходів
18 см	27 см	16	4,32 м
17 см	29 см	17	4,93 м
16 см	31 см	18	5, 58 м

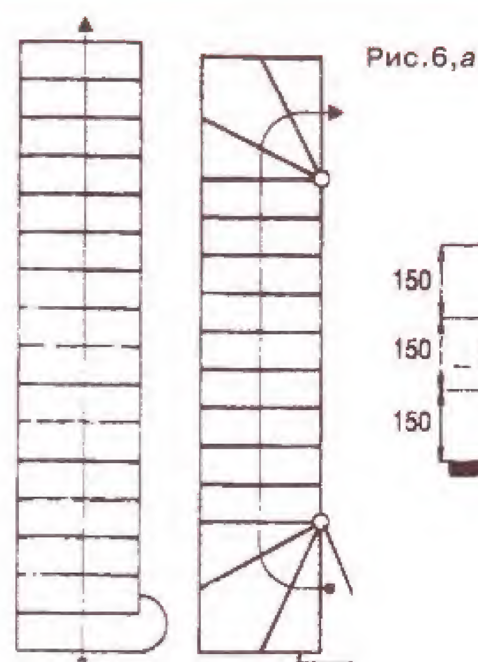

Рис.6,а

Рис.7

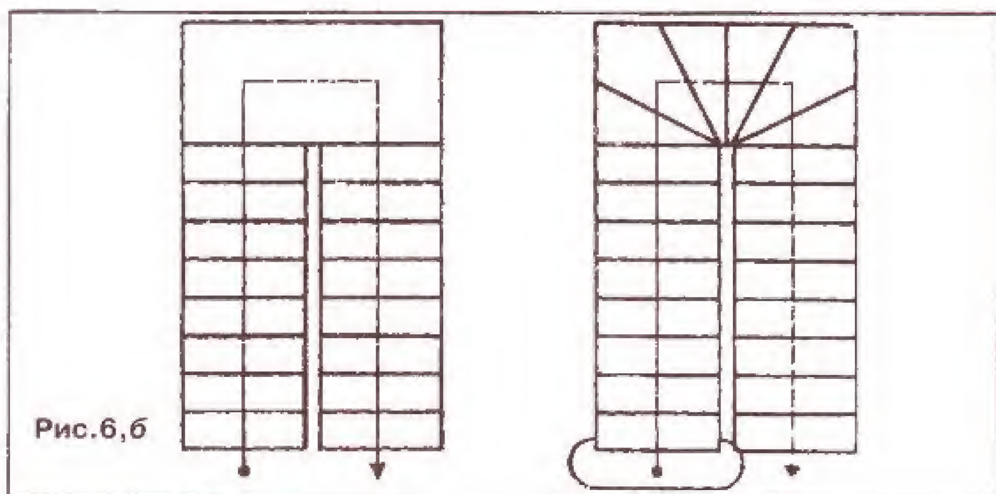

Рис.6,б

Безпечність сходів менше залежить від висоти між східцями, а більше - від ширини проступа, оскільки при його ширині вже менше 26 см нога не повністю ступає на проступ.

Висота від проступа сходів до нижньої точки елемента будівлі не допускається менше 2,1 м, тобто людина має вільно підніматись по сходах, не створюючи для себе небезпеки.

Висота перил від східця до їх верхньої точки повинна становити 1 м.

Під час планування сходів дуже важливо ув'язати їх верхню і нижню частини з відповідними поверхами, оскільки на першому та другому поверхах може бути різна товщина покриття. Це може спричинити нерівності в стикуванні, а, можливо, й повну неув'язку геометрії сходів.

При цьому важливо визначити точку повороту сходів, через яку проходить їх нижня лінія і починається верхній проступ (рис. 8). Тому рекомендується нарисувати на папері в масштабі 1:10 розміщення сходів по висоті будинку, щоб під час виготовлення уникнути їх нарощення. Як бачимо, композиційних прийомів побудови сходів може бути дуже багато. Деякі їх приклади наводять також німецькі спеціалісти. Так, гвинтові сходи добре вписуються в інтер'єр приміщення і є завжди привабливими. Однак, окрім будівельної естетики та необхідного комфорту, має значення наявність необхідної площі для влаштування таких сходів. Гвинтові сходи завжди виглядають ефектно, але ширина східців у них невелика. Наприклад, у ніші розміром 2x2 м і ширині сходів від 80 см можна спланувати приступ шириною всього 24 см. Тому експерти радять для гвинтових сходів виділяти площу діаметром мінімум 2,3 м. Якщо ж у домі мають жити різні покоління людей, то для дітей роблять додатковий поручень на висоті 70 см, а між східцями прилаштовують відповідні планки, щоб дитина не могла пролізти. Якщо у приміщенні мало місця, то німецькі спеціалісти пропонують сходи, що посередині з'єднані шарнірами і тому легко складаються. У цьому випадку треба вибирати між комфортом і наявною площею. Можлива конструкція сходів, коли вони піднімаються до стелі, а люк щільно закривається кришкою, що економить тепло у приміщеннях. Якщо у стелі можна зробити лише невеликий отвір, то пропонуються сходи, встановлені стаціонарно. Такі сходи часто роблять з бука або сосни. Пропонуються також сходи, в яких елементи регулюються за висотою і переставляються на потрібну сторону. Східці виконані з деревини товщиною 40 мм. Сходи, що економлять простір, також можна робити з 12 східцями для висоти між поверхами 280 см і з 13 - для висоти 310 см. Крім того сходи можна прикрашати.

Вирішуючи питання економії житлової площі, не слід забувати про простір, що утворюється під традиційними прямими сходами. Влаштувати там комірчину для будь-якого домашнього мотлоху - ось найпростіший, але не кращий варіант. Пара крісел серед декоративного папоротника створять затишний куточок для приватних бесід. Менш романтично, але корисніше буде використання цього простору під міні-майстерню або стелажі для книг, нарешті, під вбудовані шафи для суконь. А можна поєднати гардероб для дорослих і "печеру" для дитячих ігор. Адже для будь-якої дитини гра в "печері" - завжди велике задоволення. Для влаштування такої "печери" із цупкої тканини шиють полог потрібного розміру, по краях якого на відстані 20 см один від другого роблять отвори. Через останні протягують тонкий шпагат. Приблизно в 20 см від підлоги вирізають отвір - вхід для маленьких відвідувачів "печери". Полог за шириною дорівнює одежній шафі і натягується між ним і тетевою сходів.

Слід відмітити, що дизайн сходів, їх розміщення і оздоблення дрібними інтер'єрними деталями майже не має обмеження для фантазії дизайнера в тандемі з господарем. Успіхів Вам! І візьміть для себе найкраще!

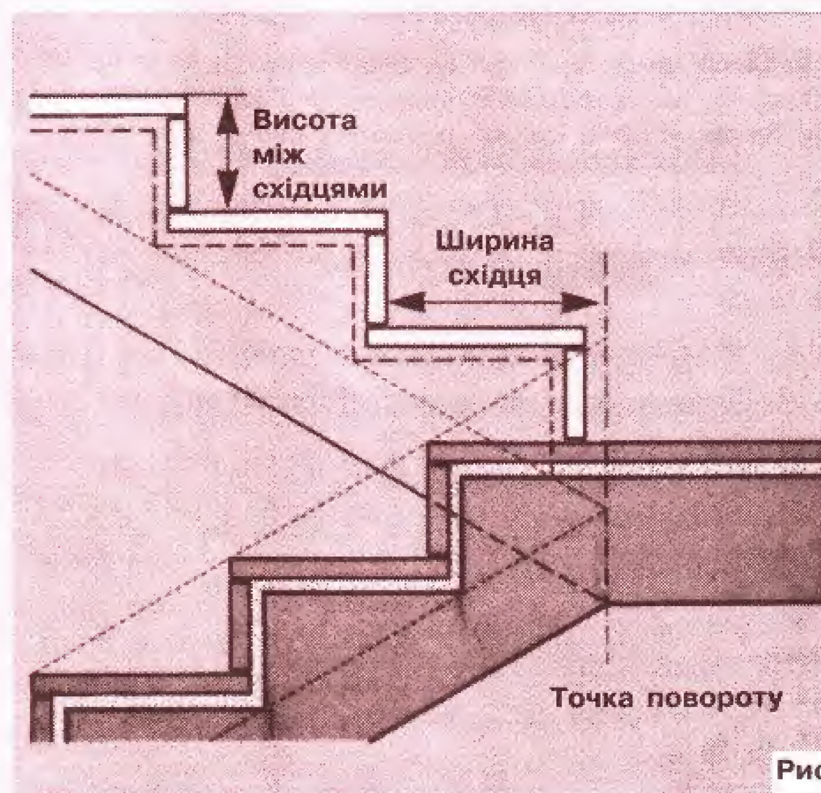

Рис.8

Оберіть свої сходи

Розмірковуючи над проектом свого майбутнього будинку або дачі, ви, звичайно, задумаєтеся, які ж сходи зробити на другий поверх чи мансарду. Розгляньте наступні варіанти, що пропонуються у типових випадках.

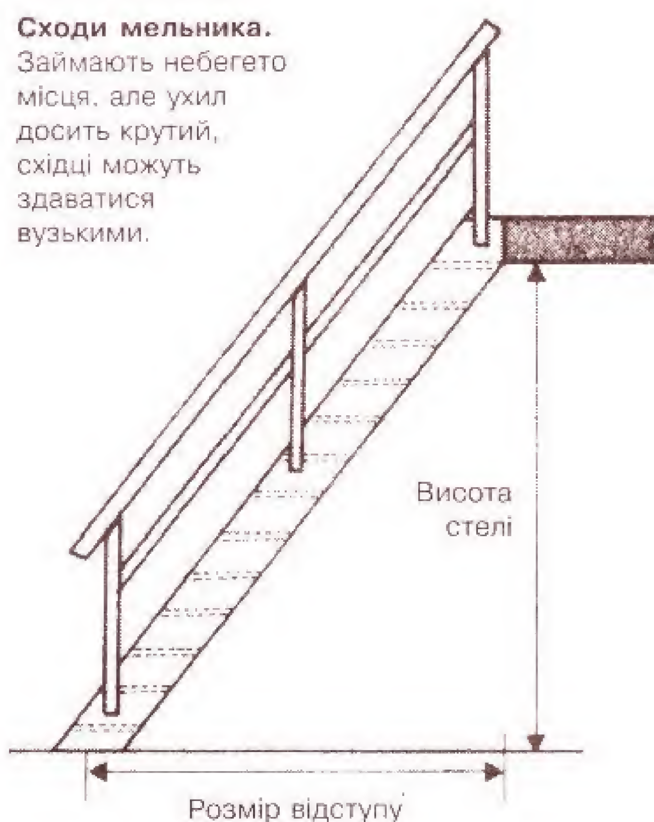

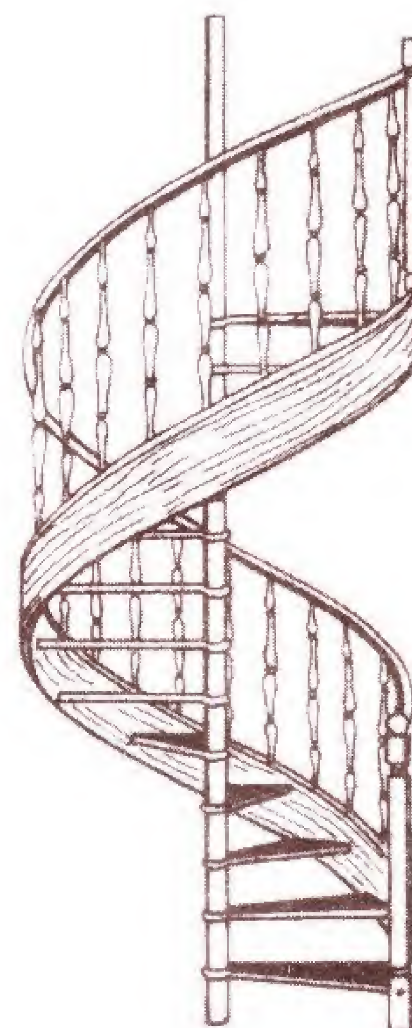
Двомаршеві сходи з поворотом. Займають не дуже багато місця. Вдале конструктивне рішення: марші проходять уздовж стін.

Марш шириною 800 мм досить зручний, щоб проходити нагору і піднімати речі.

Сходи мельника. Займають небегето місця, але ухил досить крутий, східці можуть здаватися вузькими.

Східці з урізаними у них проступами мають красивий вигляд та необхідну міцність

Прямі сходи. Підніматися по них легко і зручно, але за це доводиться платити додатковою площею як унизу, так і на другому поверсі. Розмір прорізу збільшується так, щоб у будь-якій точці сходів не торкатися головою стелі.

Гвинтові сходи. Компактне рішення: сходи займають площу не більше 3 кв.м. Самонесуча конструкція з опорою по центральній осі. Ширина стандартна - 160 см.

Кожному виду сходів будуть відповідати певні розміри прорізу. Перед початком робіт виміряйте відстань від дверей і вікна до кута кімнати.

Щоб взуття не пропускало воду, протріть його ганчірочкою, змоченою лляною олією, а підошви змажте теплою сумішшю з 10г парафіну і 10г лляної олії.

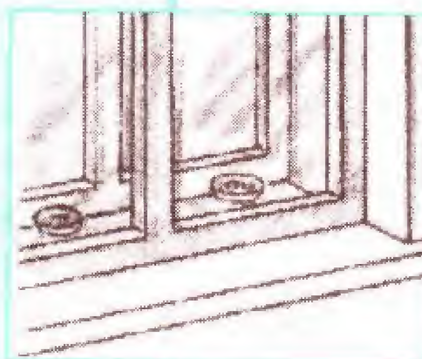
У порожній пластиковій пляшці, обрізавши її верхню частину, можна вирощувати вдома моркву. Наповніть пляшку землею, на глибину 1-2 см закладіть три насіннини. Після появи сходів залиште один, найсильніший. Дозрівання коренеплоду відбувається приблизно у той самий строк, що й на городі (два місяці), і морква виростає до самого дна пляшки.

Якщо з морозу увійти у тепле приміщення, окуляри запотівають, що дуже незручно. Для того щоб цього уникнути, нанесіть на стекла з обох боків тонкий шар мила, дайте висохнути, а потім протріть м'якою ганчірочкою до повного зникнення розводів.

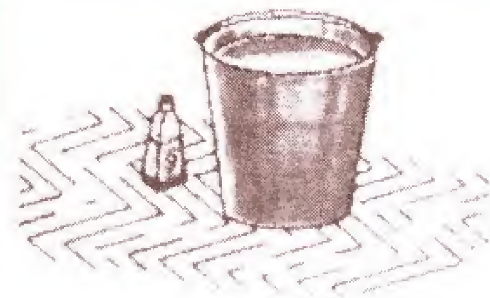
Перед настанням холодів поставте між віконними рамами невеличкі мисочки зі звичайною сіллю. Сіль всмоктує вологу, і в результаті вікна зсередини не запотівають.

Якщо у холодильнику завалявся шматочок сиру і дуже засох, то покладіть його на деякий час у молоко. Сир стане м'якшим і різати його буде легко.

Відмити підлогу, забруднену після ремонту у квартирі вапном, можна за допомогою слабкого розчину оцтової кислоти. На відро води достатньо взяти столову ложку 70% оцтової есенції.

Шматки міцної тканини від парасольки можна нашити на найбільш уразливі частини вовняних шкарпеток - п'ятки.
А можна нашити їх на "долоні" дитячих рукавичок, щоб ваші діти взимку спокійно ліпили сніжки.

А ви вмієте пекти смачні млинці?

Млинці будуть значно смачнішими, якщо в тісто додати збиті яєчні білки.
Якщо млинці з прісного тіста рвуться, коли ви знімаєте їх із сковороди, додайте у тісто яйце.
Жовтки від яєць можна зберегти, поклавши їх у банку з водою і, поставивши банку у холодильник.
Якщо у тісто для млинців додати 2-3 столові ложки олії, то сковороду не треба буде змащувати жиром.

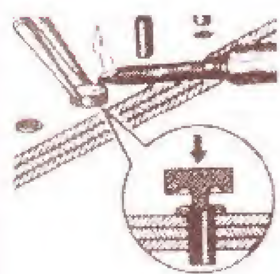
Якщо цибулина або часник погано чистяться, замочіть їх на півгодини у воді, підігрітої до 40 градусів. Після такої "процедури" почистити їх буде дуже просто. На смак цибулі та часнику замочування у теплій воді не впливає.

Запас стержнів для кулькової ручки можна зберігати роками у пробірці з щільною пробкою, не боячись, що паста засохне. Якщо у пробірку зі свіжими стержнями помістити засохлі, то вони скоро відновлюють свої властивості.

Зі стержня для кулькової ручки нескладно зробити заклепки для з'єднання шкіри, пластику та тканини. Відрізок трубки вставте у отвори двох скріплювальних пластин і оплавте його з обох країв.

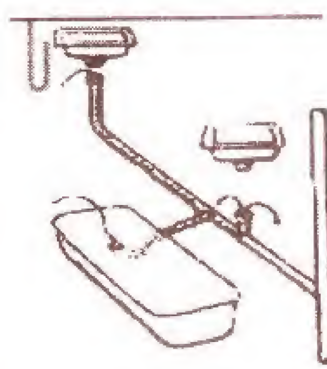
Дитяче лото для навчання лічбі можна зробити зі старого календаря з великими цифрами. Виріжте їх і наклейте на квадратики картону - це будуть фішки, а інший комплект цифр наклейте на велику картонну таблицю - це ігрове поле. Грають у таке лото, як і в звичайне, із дерев'яними діжечками.

Коли ви працюєте зі скловатою, тоненькі скляні волокна завдають шкірі мікротравм, долоні після цього "горять". Щоб уникнути подразнень шкіри, перед роботою нанесіть на долоні тальк (дитячу присипку).

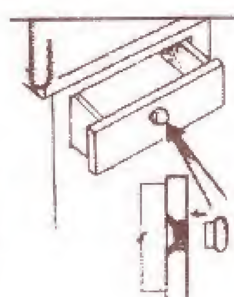

Протягніть у трубу від мийки до умивальника та від ванни до мийки капроновий шнур. Він у будь-який час допоможе вам легко й швидко прочистити труби, що забруднилися. Кінці шнура змотайте й прикріпіть ззовні до сифонів.

Для чищення достатньо зняти сифони, прив'язати до шнура металеву мочалку і протягнути її декілька разів по трубі. Щоб протягнути шнур через труби, у потік води пускають прив'язаний до нитки ґудзик.

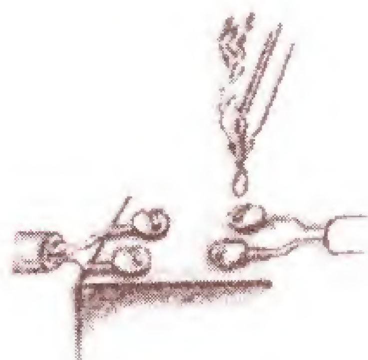
З красивого флакона з кришечкою, що загвинчується можна зробити ручку для висувного ящичка. Обріжте флакон "по плечики", а у дверцятах проріжте отвір діаметром, що відповідає нарізаній частині горлечка флакона. У цей отвір вставте верхню частину флакона пробкою назовні.

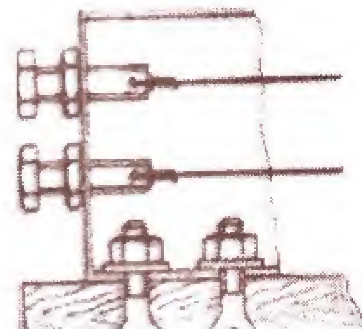
З металевих консервних банок можна зробити чудові формочки для виготовлення фігурного печива. Для цього видаліть підбортовку та дно, акуратно обточіть кромку. Замкнуту смугу можна зігнути й надати їй будь-яку форму.

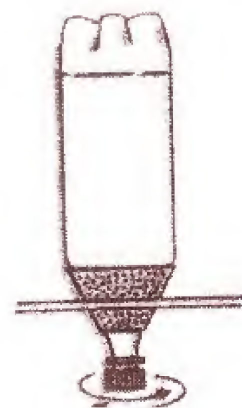
Заізолювати електричні контакти у важкодоступних місцях допоможе пластик, що плавиться. Відріжте від товстої поліетиленової кришки смугу довжиною 5-7 мм і підпаліть кінчик. Капніть декілька крапель розплавленого поліетилену на контакти, і вже через декілька секунд вони будуть надійно ізольовані.

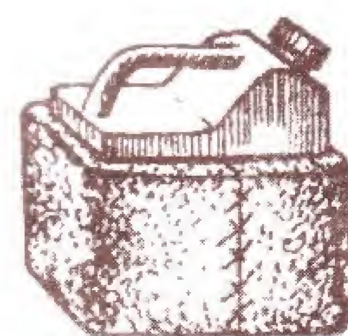
Карниз "Струна" буде краще триматись й не впаде зі стіни, якщо його закріпити на дошці, а останню прикріпити безпосередньо до стіни чи стелі. До речі, якщо дошку відшліфувати, пофарбувати й закріпити на стіні кронштейнами, вона може стати декоративним карнизом.

Відшліфувати круглий отвір у фанері, оргсклі або будь-якому іншому листовому матеріалі допоможе пластикова пляшка. Закріпіть на конічній частині шкурку, наповніть пляшку водою або піском і розпочинайте роботу.

Каністру для питної води, яку ви берете у дорогу, обшийте поролоновою прокладкою і зробіть чохол з тканини. Вода у такій каністрі залишиться прохолодною навіть у спекотний день.

Засолювати овочі можна не лише у діжках, каструлях або скляному посуді, але й у звичайному дерев'яному ящику. Для цього достатньо вистелити його внутрішню поверхню двома або трьома шарами поліетиленової плівки.

Мудрості будівельника

Набування премудрости - як же це ліпше від золота, набування ж розуму - добірніше від срібла.

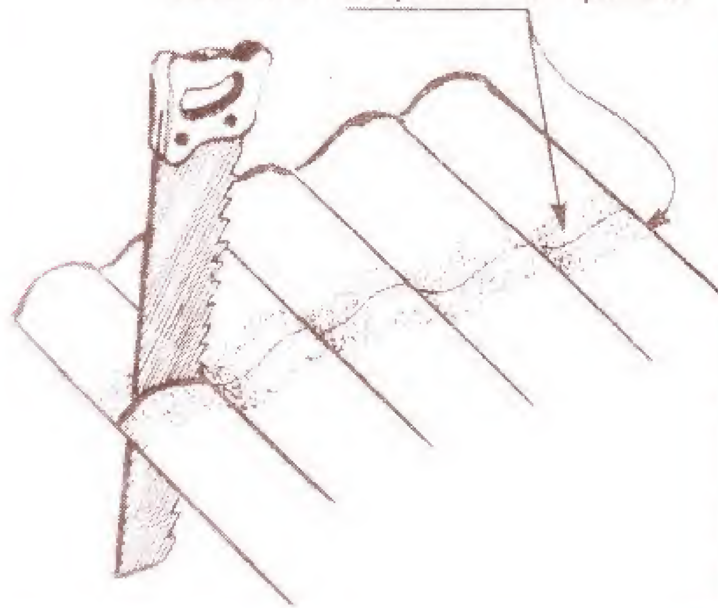
Книга приповістей Соломонових. *Гл. 16, вірш 16.*

Якщо усохли дошки підлоги?

Не варто засмучуватися, якщо після настилання підлоги деякі дошки занадто усохли і між ними утворилися широкі щілини. Все ще можна підправити. Для цього візьміть шпагат, промажте його столярним клеєм (або ПВА) і щільно забийте у щілини. Після того, як клей просохне, зашпаклюйте шви, зачистіть їх шкуркою і зафарбуйте. Якщо підходящої шпаклівки під руками не знайшлося, приготуйте її самостійно. Наприклад, замішайте мілку (просіяну через капронову сітку) тирсу і клей ПВА. З цього приводу ще одна порада: клей сохне шкидко, тому готувати таку шпаклівку слід невеликими порціями.

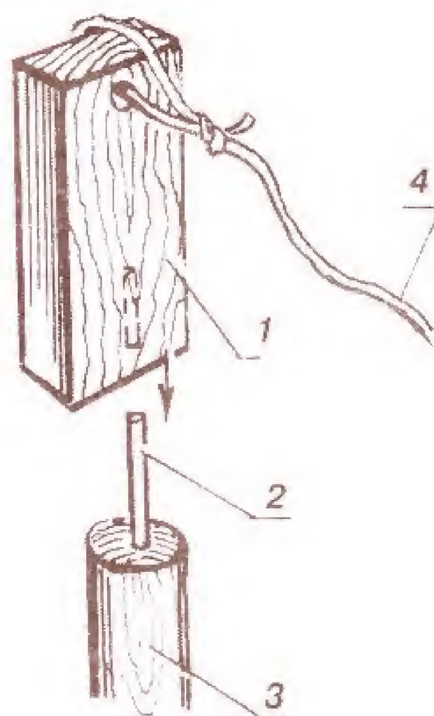
Ріжемо шифер

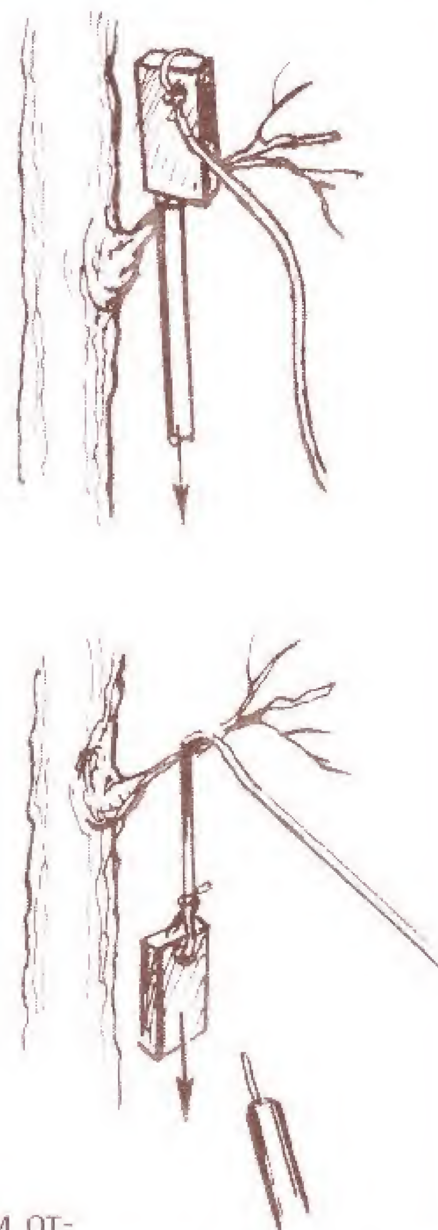
Розпиляти хвилястий азбестоцементний лист не просто, особливо під кутом у напрямку "хвиль". Щоб ймовірність сколів була мінімальною, змочіть лист по лінії зрізу мокрими ганчірками, покладеними з обох боків. Мокрий азбестоцемент стане менш крихким.

Як голкою

У разі підведення кабелю електроспоживання або налагодженні зв'язку нерідко виникає ситуація, коли необхідно протягнути провід над переплетеними гілками дерев. Кожний раз лізти на дерево небезпечно і незручно. Швидко і просто вирішити це завдання допоможе нескладний пристрій, що дозволяє як голкою прошити будь-які крони дерев. Для його виготовлення потрібно мати одну невелику дощечку 1 і довгу палку-жердину 3 з цвяхом 2 на кінці.

Кінець проводу 4 прив'яжіть до "вушка голки". Другим отвором надіньте дощечку на цвях жердини, підніміть її на потрібну висоту і перекиньте через гілку, що заважає. Під власною вагою "голка" спуститься вам у руки. Знову надіньте пристрій на цвях і переходьте до наступного дерева. І так до тих пір, поки провід не потрапить у потрібне місце. Залишається відв'язати дощечку, підтягнути провід, щоб він не торкався гілок, і закріпити його на ізоляторах.

Складаний стілець з парусини

Для цього стільця (рис.1.) використані соснові прямокутні бруски 25x40 мм і заготовки круглого перерізу діаметром 25 мм.

Роботу починають з виготовлення деталей стільця. Бруски для ніжок (довжина 620 мм) завужують донизу до 30 мм. На відстані 300 мм від нижніх кінців висвердлюють отвори діаметром 20 мм.

В однієї пари ніжок у ці отвори запресовують на клеї ПВА пробки діаметром 20 мм із деревини твердої породи на товщину ніжки. У центрі пробок висвердлюють отвори потрібного діаметра під осі з'єднання ніжок між собою. Ці пробки виконують роль втулок. Як осі використовують гвинти-саморізи діаметром 8-10 мм і довжиною 75-90 мм.

Після обробки з'єднувальних планок (довжина 500 мм) в них роблять прорізи (виноска I на рис.1.) шириною 25 мм для кріплення ніжок, які з'єднують із планками за допомогою клею ПВА.

Щоб збільшити надійність з'єднань, можна встановити додатково бобишки на клеї і шурупах (на рис. 1 показані пунктиром).

При складанні внутрішньої пари ніжок у їхні центральні отвори запресовують на клеї проножку (заготівку круглого перерізу діаметром 25 мм і довжиною 400 мм), у якої обидва кінці на довжину 30 мм зрізують до діаметра 20 мм. У торцях проножки висвердлюють відповідні отвори для гвинтів-осей.

Далі в опорних планках підлокітника (довжина 500 мм) висвердлюють отвори діаметром 25 мм на глибину 15 мм - для фіксації стояків твердості і наскрізні отвори під кутом 15° на відстані 35 мм від краю - для кріплення стояків спинки. Потім висвердлюють аналогічні отвори в підлокітниках (довжина 455 мм) відповідно до рисунка.

Із заготівок круглого перерізу вирізають стояки жорсткості довжиною 130 мм і стояки спинки довжиною 400 мм, після чого складають на клеї лівий і правий підлокітники. Для збільшення жорсткості в місцях кріплення стояків спинки до підлокітника і до опорної планки забивають штифти діаметром 3 мм.

Підлокітники кріплять до сполучних планок ніжок на рояльних петлях.

При кріпленні петель під них підкладають і підклеюють до планок сидіння з парусини розміром 550x(450±30) мм. Передній і задній обрізи парусини підшивають на 15 мм кожний.

Для спинки стільця вирізають парусину розміром 720x230 мм і підшивають її довгі краї на ширину 15 мм. Потім на коротких краях роблять загини шириною 95 мм і прошивають їх так, щоб кишені, що утворилися, могли вільно надіватися на стояки спинки.

Щоб скласти стілець, знімають спинку, відкидають підлокітники назовні і з'єднують ніжки. У складеному вигляді стілець має розміри 650x500x150 мм.

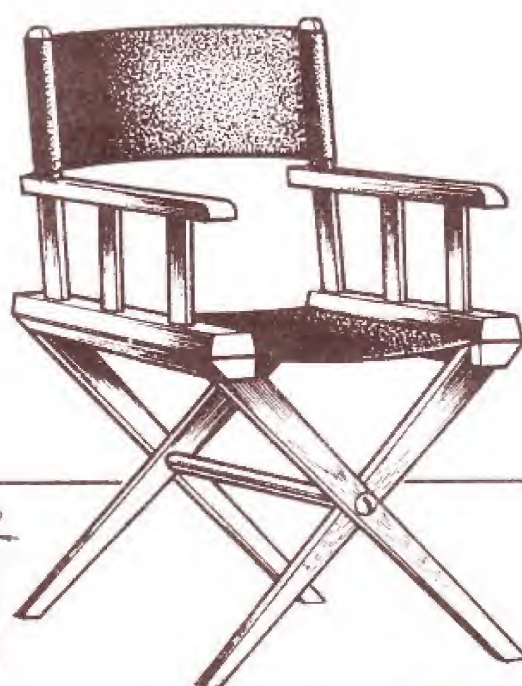
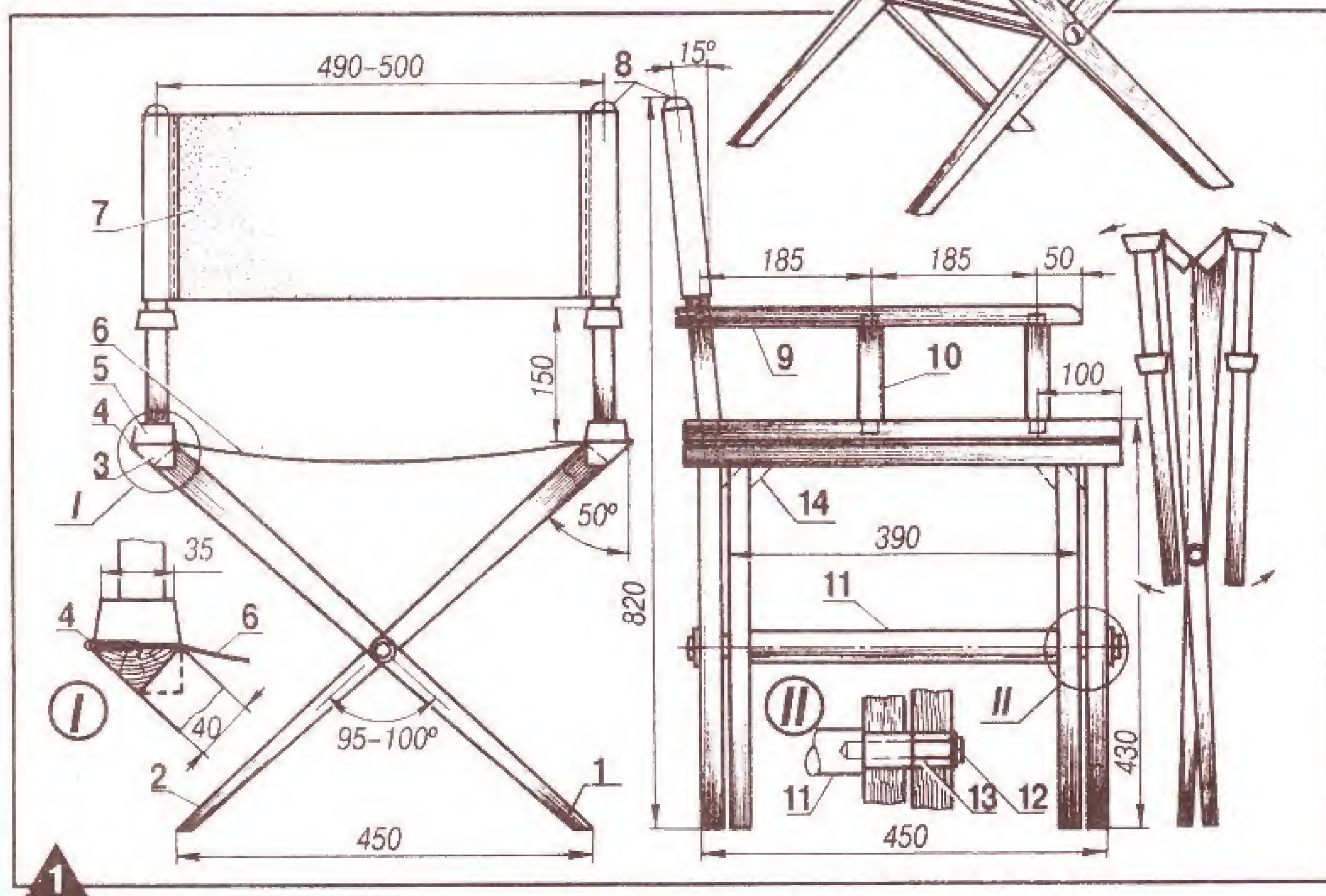

Рис. 1. Складаний стілець з парусини: 1 - зовнішня пара ніжок; 2 - внутрішня пара ніжок; 3 - з'єднувальна планка; 4 - рояльна петля; 5 - опорна планка підлокітника; 6 - парусинове сидіння; 7 - парусинова спинка; 8 - стояки спинки; 9 - підлокітник; 10- стояки жорсткості; 11 -проножка; 12 - вісь; 13- втулки; 14 - бобишки.

Полегшений варіант стільця

Стілець, зображений на рис. 2, роблять із тих же матеріалів, що й у попередній конструкції. Для передніх ніжок і спинки використовують прямокутні бруси 25x40 мм і довжиною не менше 600 мм, для задніх ніжок - довжиною 540 мм.

Передні ніжки з'єднують із стояками спинок. На відстані 485 мм від нижнього краю ніжки і на відстані 400 мм від верхнього краю стояка спинки по центру брусків висвердлюють отвір діаметром 10 мм. Обидва бруски з'єднують за допомогою болта М10x70 із шайбами. Установлюють між ними кут 25° і стягують болтом. Потім розмічають брусок ніжки (винесення II на рис. 2) і висвердлюють 2 чи 4 отвори під шурупи. Другу пару брусків складають у такий же спосіб, але дзеркально, тобто брусок спинки підкладають під брусок ніжки.

Рис. 2. Полегшений варіант стільця: 1 - задні ніжки; 2 - передні ніжки; 3 - царги; 4 - планки спинки; 5 - стояки спинки; 6 - рама сидіння; 7 - планки сидіння; 8 - бобишки; 9 - підпора; 10 - вісь обертання сидіння; 11 - вісь обертання задніх ніжок; 12 - втулка; 13- кутовий брусок; 14- фіксатор.

Вирівнюють кут по першій парі, після чого стягують болтом і висвердлюють отвір під шурупи. Послабляють гайки болтів, змазують місця стику клеєм, загвинчують шурупи і стягують бруски болтами.

Після висихання клею зрізають зайвий матеріал, обрізають під кутом 50° нижні і закругляють верхні кінці ніжок.

Центральні отвори в ніжках розсвердлюють до діаметра 20-25 мм, куди вклеюють втулки з деревини твердої породи. Втулки повинні виступати на 2-3 мм у внутрішній бік.

Потім на клеї й шурупах кріплять до ніжок підпори, виготовлені з бруска 50х80 мм. Перед установленням підпори на її верхню грань пригвинчують пластину 40х125х2,5 мм, що виконує роль фіксатора.

У задніх ніжках висвердлюють отвір під втулки осей обертання на відстані 35 мм від верхнього краю. Втулки повинні виступати всередину на 3 мм. По центру втулок висвердлюють отвори під осі обертання.

Раму сидіння в'яжуть із брусків довжиною 290 і 400 мм. У задні кути рами вклеюють трикутні відрізки брусків (винесення V на рис. 2), що забезпечують надійне кріплення осей сидіння.

По центру поздовжніх брусків висвердлюють отвори під осі обертання. На відстані 80 мм від переднього краю рами до поздовжніх брусків за допомогою клею чи шурупів кріплять бобишки (винесення IV на рис. 2, див. вид зверху) 25х40х70 мм, у яких, відступивши від осей обертання сидінь на 260 мм, висвердлюють отвори під кріплення осей задніх ніжок.

Після складання рами до неї кріплять на шурупах 6 дощечок сидіння 12х50 мм довжиною 340 мм. Зазор між ними - 20 мм. Три такі ж дощечки довжиною 380 мм використовують для спинки стільця. Їх з'єднують зі стояками спинки клеєм у шип із тим же кроком. Глибина пазів під шип -15 мм. Царги вирізають із заготівель круглого перерізу діаметром 25 мм: для з'єднання передньої пари ніжок -довжиною 325 мм, для з'єднання задньої пари ніжок - довжиною 380 мм. Царги з'єднують із ніжками в шип, просвердлюючи для цього в ніжках отвори діаметром 25 мм і глибиною 15 мм.

Як осі застосовують шурупи-саморізи діаметром 10-12 мм із зрізаними головками і прорізаними шліцами під викрутку.

Редакція отримала листа від Лановенко Л. Я. з міста Світловодська. Вона пише, що купила "недобудову". Роботи багато, а грошей мало, тому розраховує на свої руки. В зв'язку з цим у неї виникли такі запитання:

1. Які матеріали використовують зараз для утеплення зовнішніх стін? Чи використовують для цієї мети очерет?

2. Чим краще обробити столярку, щоб вона довше зберігалася?

3. Що краще: шпалери на стіни чи їх фарбування?

Редакція вже частково висвітлювала ці питання на сторінках журналу, тому просить читачів написати свої міркування стосовно запитань пані Лановенко. Надруковані матеріали будуть оплачуватись.

Принципи спорудження цегельної арки

(Продовження. Початок у №1'2003)

2. Розмітка положення цеглин. Поклавши "центр" на землю, викладіть парну кількість цеглин, встановлених на торець, навколо його вигнутої кромки, почавши в 5 мм від лінії п'ят (рис.4). Залишайте інтервали між цеглинами в 5 мм; одну цеглу розмістіть точно по центру арки; якщо необхідно, збільшіть інтервали між цеглинами, щоб рівномірно розподілити цеглини по дузі. Позначте положення цеглин по кромці "центра".

Викладете друге кільце зовні першого, залишивши 10-міліметровий зазор між ними. Кільце починайте в 5 мм від лінії п'ят. Підготуйте розмічальну планку, позначивши на ній ширину цегли плюс ширину клинчастого стику, зумовлену пробною кладкою. Цю планку використовують як направляючу при кладці зовнішнього кільця арки.

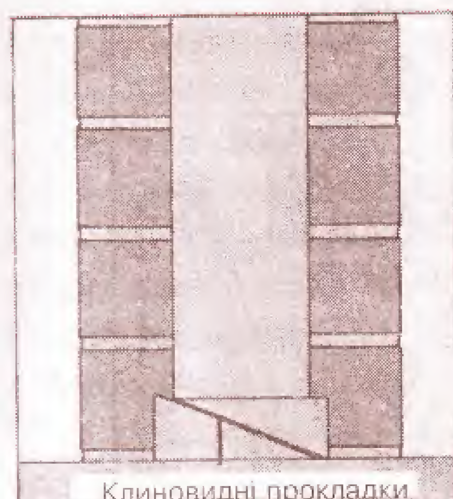

Рис.5.

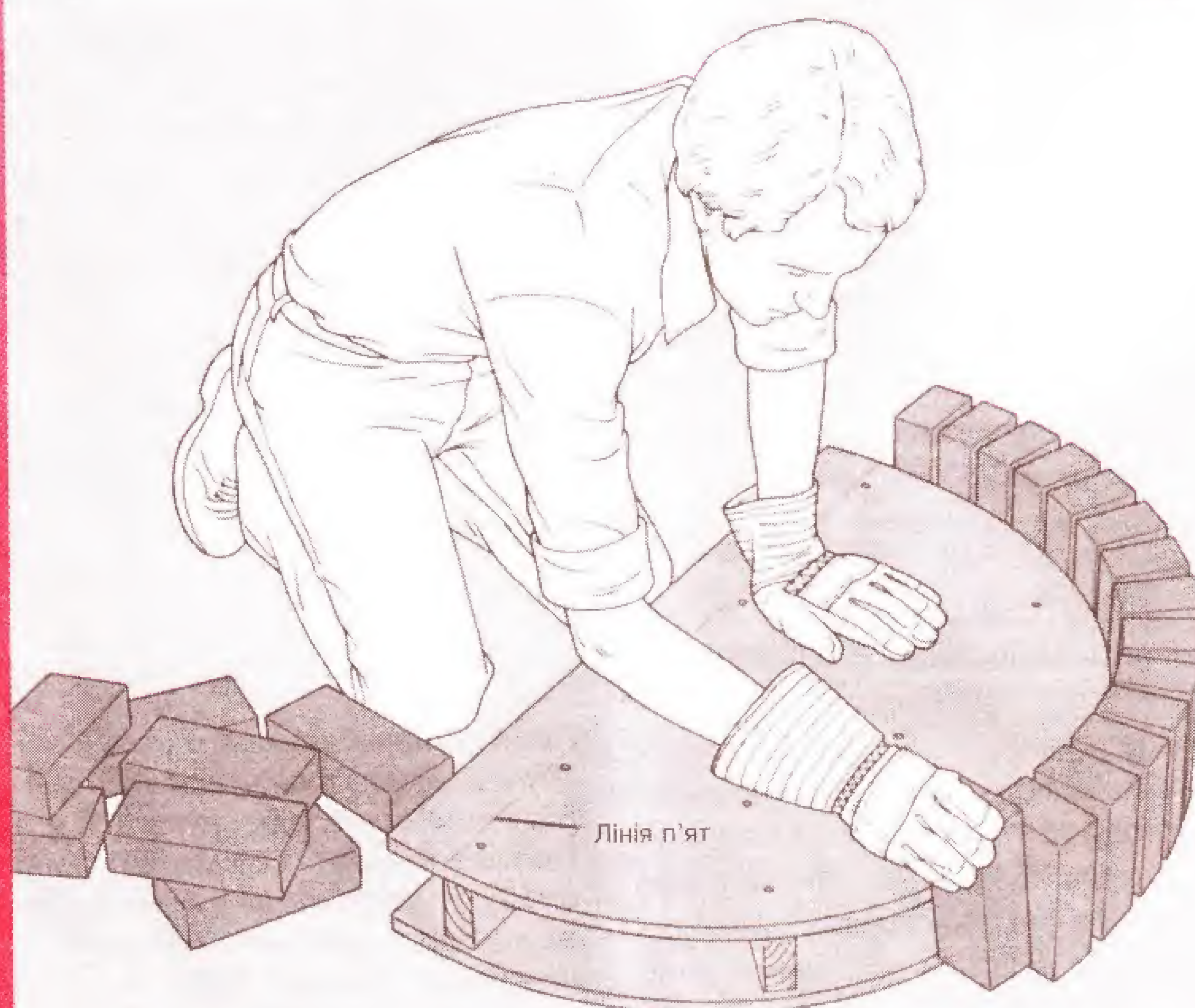

Рис.4.

3. Встановлення "центра". Прибийте цвяхами стояки з брусків 100 х 50 мм між фанерними панелями "центру", потім скріпіть стояки поперечними стяжками 100 х 50 мм (рис.5). Щоб визначити висоту стояків, підніміть "центр" у прорізі так, щоб лінія п'ят знаходилася на одному рівні з верхньою кромкою опорних стін, і виміряйте відстань від прокладочного бруска, прибитого уздовж нижньої кромки "центра", до рівня ґрунту. Обріжте стійки так, щоб їх довжина дорівнювала виміряній відстані мінус 50 мм. Довжина поперечних стяжок повинна дорівнювати довжині перекриття арки.

Підніміть "центр" у прорізі і, утримуючи спиртовий рівень притис-

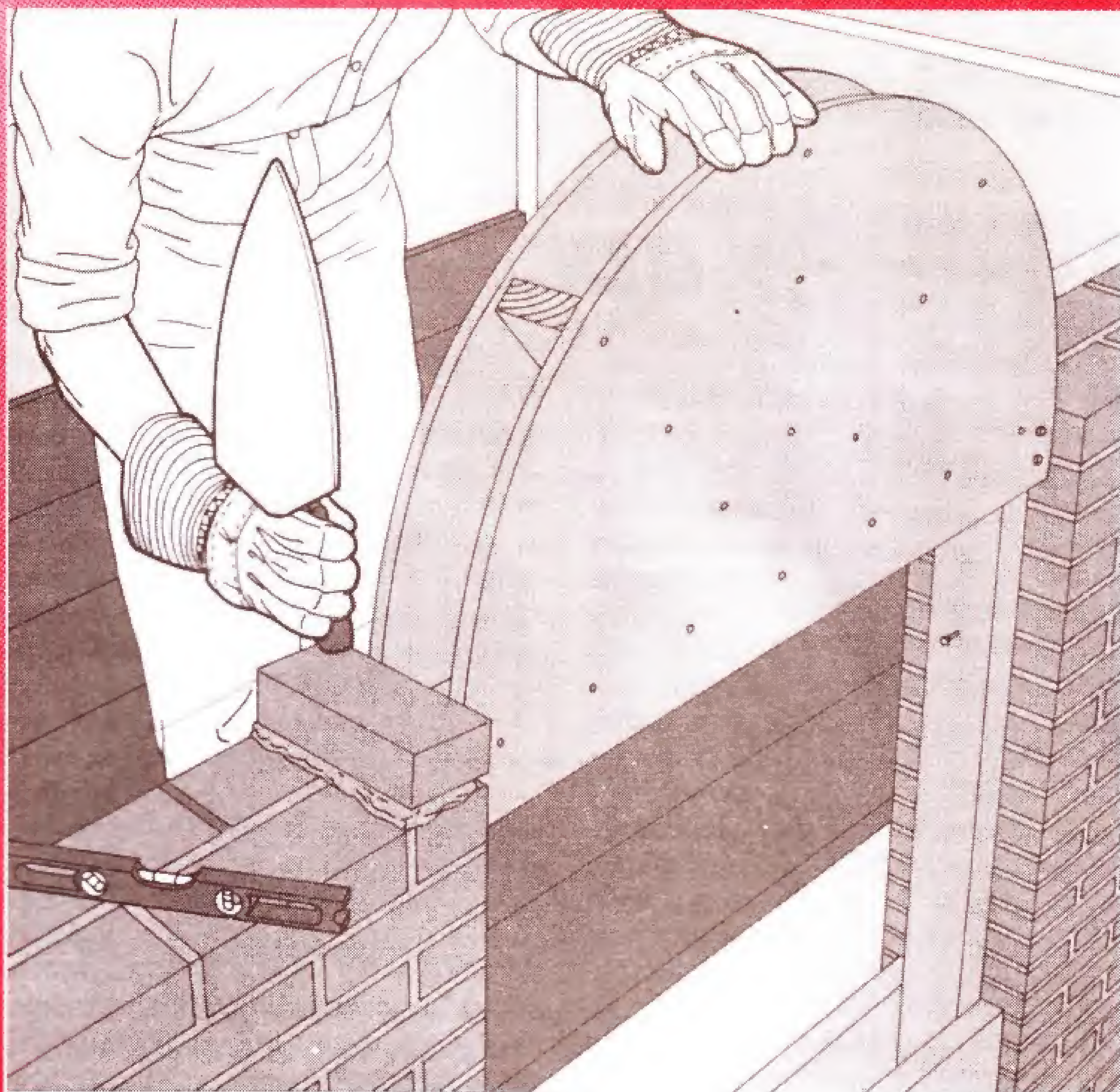

Рис.6.

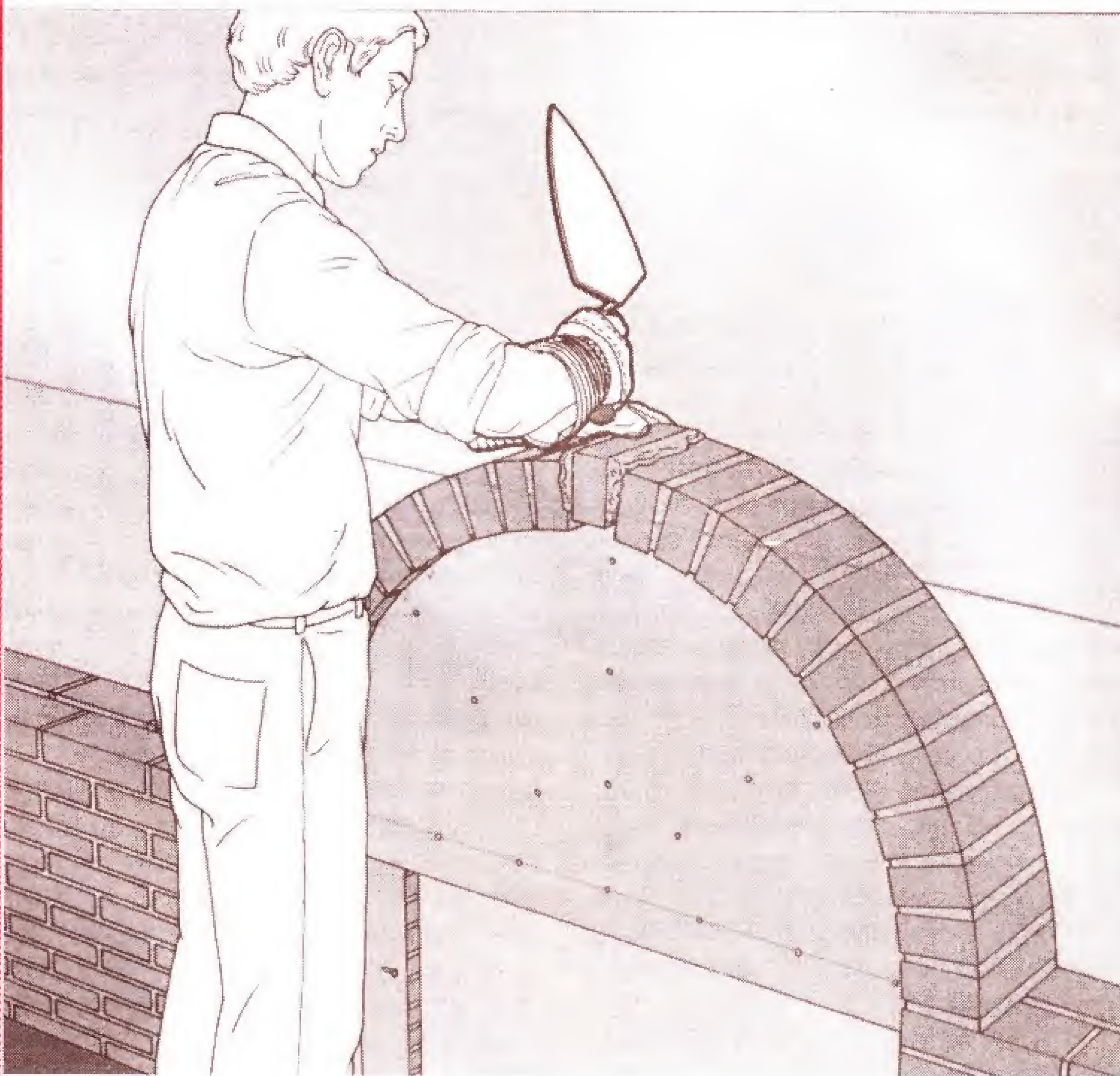

Рис.7.

нутим до верхніх кромок фанерних панелей, вставте по дві клинчасті прокладки, виготовлені з брусків 50 х 50 мм, під стояки (вставка), забезпечивши вирівнювання "центра" по вертикалі. Якщо "центр" нестійкий, закріпіть клинчасті прокладки і вбийте по великому цвяху через стояки в розчинні стики опорних стін по обидва боки прорізу.

4. Порядок кладки софіта. Нанесіть шар розчину для першої цегли арки поверх опорної стіни, залишивши зазор у 15 мм з боку прорізу. Лезом кельні розгладьте розчин так, щоб він звужувався убік прорізу. Укладіть першу цеглину на розчин; перевірте, щоб його бічна сторона розташовувалася строго перпендикулярно до "цента"; ударами рукоятки кельні відрегулюйте положення цеглини точно по розмітці на "центрі" (рис.6). За допомогою короткого спиртового рівня перевірте вертикальне вирівнювання цеглини щодо площини опорної стіни. Нанесіть шар розчину на першу цеглину і встановіть зверху неї другу. У зазначеному порядку укладіть цеглини до половини висоти арки. З цієї точки до ключової цеглини розчин зручніше наносити не на вже покладену цеглу, а на нижній бік цеглини, яку укладають, залишаючи зазор у 15 мм із боку прорізу. У такий же спосіб викладіть цеглини з іншого боку "центра". В процесі роботи переміщайте розмічальну мотузку вгору для вирівнювання передніх торців цегельної арки.

5. Укладання ключової цегли (рис.7). Нанесіть розчин на один з боків отвору, залишеного для ключової цеглини. Потім нанесіть розчин на ключову цеглину, використовуючи техніку, описану в п. 4, зі скосом у напрямку площини софіта. Вставте цеглину в отвір і рукояткою кельні вбийте її впритул до "центра". Дочекайтеся, поки розчин частково схопиться, і зачистіть стики кладки, що виходять назовні.

(Продовження у наступному номері)

АКВАРІУМ в інтер'єрі

Багато хто хоче мати у себе вдома частинку водної стихії, із її прозорістю, безмежним спокоєм та дивовижною благодаттю. Чарівні рибки, які плавають у прозорій воді акваріуму, притягують око, заспокоюють нервову систему, викликають позитивні емоції і, безумовно, прикрашають інтер'єр вашої оселі. Тож насмільтеся й купіть собі цю дивовижну річ. А ми розповімо вам як за нею доглядати.

Природа створила безмежну кількість водяних мешканців і розселила їх по всіх кінцях світу: одних у ріки й озера, інших - у моря й океани. Тому й акваріуми, звичайно, розрізняються у залежності від того, які риби у них живуть (морські чи прісноводні, тепловодні чи холодноводі). Крім того їх ще й поділяють на групи:

загальний акваріум - у ньому збирається цілий табун усіляких риб, неймовірна кількість зовсім невідомих науці водоростей, і життя там починає кипіти й вирувати;

видовий акваріум - у ньому звичайно збираються від однієї пари особин, із правильною сексуальною орієнтацією, до величезного гей-співтовариства, тієї ж самої породи. У результаті виходить, що усі жителі там схожі один на одного і зовсім незручно давати їм імена;

акваріум-біотоп - тут можна сказати, що у вашому будинку відкривається філія Маринарскої западини, тому що в цьому акваріумі збираються мешканці й рослини тих видів, які живуть разом у природних умовах;

голландський акваріум - своєрідна клумба, тільки підводна, у якій розміщують рослини різного походження.

Найбільш розповсюджена форма акваріума - паралелепіпед із співвідношенням сторін 3:2:1 (довжина:висота:ширина), але є і багато інших - круглі, прямокутні, циліндричні. Вибір залежить від інтер'єра кімнати.

Акваріуми виготовляються зі скла звичайного чи органічного, іноді з використанням металевого каркаса. Після того як ви купили новий акваріум, ретельно обробіть його концентрованим розчином солі або соди. Щоб перевірити, чи не протікає ваше придбання, налийте в нього води і залишіть на 2-3 дні.

Установлюється це чудо дизайну в темне місце, оскільки для його освітлення використовується штучне світло. Але якщо ви усе-таки вирішили установити його на підвіконні, із боків і позаду закріпіть листи пінопласту чи поролону. Це дасть можливість уникнути попадання у домашню водойму надлишку освітлення, що призводить до цвітіння води.

Для підготовки ґрунту треба взяти річковий пісок або дрібний гравій, ретельно його просіяти й промити. Також, для дезінфекції, його треба прокип'ятити (15-20 хвилин) або пропалити у духовці. Мармурову крихту і морські черепашки в акваріум краще не кидати - вступаючи в реакцію з водою, вони роблять її жорсткою. Ґрунт укладається товщиною 4-6 см із помітним зниженням до оглядового скла.

Перш ніж заливати воду треба попрацювати над декором. Корчі краще брати з натуральної водойми, щоб не замочувати їх на тривалий час. Прокип'ятіть їх в емальованій (але не оцинкованій) ємності у насиченому розчині харчової солі протягом 4-6 годин, а потім 2-3 години в чистій воді. Ніколи не використовуйте деревину хвойних порід. Якщо під руками тільки суха деревина, то корч треба ретельно обпекти, замочити на 1-2 місяці, потім промити й прокип'ятити. Інші декорації (великі камені, укриття з пінобетону і т.ін.) теж варто промити щіткою і прокип'ятити 10-20 хвилин.

Краса акваріума багато в чому залежить від фону, який ви обрали. Для цього використовуються водостійкі плівки, що клеяться зовні до задньої стінки або структурний пластик, що встановлюється усередині.

Аматорів, які хочуть мати у своєму акваріумі морських мешканців, попереджаємо, що воду, схожу за складом природній, у домашніх умовах приготувати дуже складно. Але більшість акваріумних рибок родом із прісноводних водойм, і вода з-під крана їм підійде.

Залиту в акваріум воду варто відстояти 5-6 діб для видалення хлору або ж скористатися спеціально для цього призначеним апаратом. Потім перевірити тестером хімічний склад води, що повинний відповідати таким параметрам: РН 6,5-7;
жорсткість 8-10 градусів;
аміак не більше 1,0 мг/л;
нітрити 0,4 мг/л;
нітрати 20 мг/л.

У новий акваріум, уже залитий вистояною водою, посадіть рослини, і перш ніж запускати живність, дайте їм надійно прорости самим. Оскільки риби не люблять різкої зміни температури води (різниця в п'ять градусів може виявитися смертельною), у банку з цими істотами доливайте воду поступово (протягом 15-30 хвилин). Після чого, виловивши рибок (руками цього робити не слід, краще скористайтеся сачком), акуратно запустіть їх в акваріум.

Для збільшення реалістичності картини усі прилади (фільтр, нагрівач, компресор) краще ретельно замаскувати. Фільтр і нагрівач установіть біля задньої стінки; щоб потік води з фільтра відразу нагрівався, розташуйте їх поруч. Компресор прикріпіть трохи вище рівня води, а трубочку-розпилювач заховайте серед каменів і водоростей.

Щоб побачити усю красу різнобарвних рибок, треба ретельно підібрати освітлення. Світло також необхідне для фотосинтезу рослин. Зверху акваріума прикріпіть лампу денного світла чи спеціальну спектральну. Але освітлення не завжди вдається підібрати правильно, тому слідкуйте уважно, якщо через якийсь час на ґрунті з'явилися обростання буро-коричневого тону - світла мало. Якщо ж вони мають яскравий зелений колір, значить освітлення ви підібрали правильно.

Ще одна важлива деталь - усю цю водоплавну живність треба годувати. Особливу перевагу риби віддають живому корму: мотилю, дафнії, трубочнику. Так що беріть сачок і на болото! Якщо ж ви не в захваті від ідеї біганини по болотах у пошуках корму, спробуйте годувати ваших вихованців штучним кормом - вважається, що він найбільш повноцінний за складом і може підбиратися для кожного окремого виду. Крім того, корм варто чергувати, тому що одноманітна їжа може викликати захворювання. Годувати рибок потрібно 1-2 рази на день, при цьому даючи стільки корму, скільки буде з'їдено за 10-15 хвилин. Залишки нез'їденого корму, що упав на ґрунт, варто видалити спеціальним шлангом-дноочищувачем, щоб не викликати помутніння води.

Кротенко В.І.

Диво-акваріум

Як гарно влітку відпочивати на морі чи річці. Вода виблискує на сонці чарівними діамантами, пісок лагідно обіймає босі ноги. А пірнеш у теплу воду і потрапиш у неповторний підводний світ. І хочеться, щоб це диво ніколи не закінчувалось...

1. Виріж у кришці та в днищі коробки квадратні отвори, залишивши по 5 см від кожної стінки.

2. Зсередини та ззовні пофарбуй коробку й кришку блакитною фарбою. Отвір у днищі заклей блакитною фольгою.

Змайструй собі вдома такий диво-акваріум, і він довго нагадуватиме тобі про чудовий відпочинок!

4. Виріж із білого паперу рибок, розмалюй їх фломастерами та блискучим клеєм, прив'яжи до блакитних ниток та прикріпи до кришки акваріума шматочками клейкої стрічки.

3. Виріж із зеленого цигаркового паперу хвилясті смужки і приклей їх зсередини до кришки акваріума.

5. На дно акваріума поклади черепашки та морські камінці. Закрий акваріум кришкою і постав на стіл.

МАЛОГАБАРИТНА ТЕПЛИЦЯ

Це дуже проста за своєю конструкцією теплиця, що займає небагато місця і витрати на спорудження якої незначні.

Основні матеріали - соснові рейки 75х25 мм, віконне скло товщиною 3...4 мм, розкроєне на листи шириною 400 мм, і незначна кількість листового металу для косинок і коника (рис.1).

Каркас складають на основі (фундаменті) з однакових ферм, встановлених на однаковій відстані одна від одної. Уздовж каркаса до ферм кріплять напрямні рейки для скла. В них вибрані фальці розміром не менше 10х10 мм. Встановлюють рейки паралельно одна одній за допомогою спеціального шаблона, ширина якого дорівнює ширині стекол. При цьому треба врахувати, що скло в напрямні рейки вставлятиметься з невеликим зазором.

Ферми каркаса (рис. 2) сконструйовані так, що навантаження на крокви 3 через розкоси 2 передається на вертикальні стояки 1, зроблені з двох рейок із встановленими між ними вставками 10. Аналогічні вставки з тією ж метою встановлені між подвійними рейками стяжки 4. Усі з'єднання рейок ферми виконані за допомогою болтів і шпильок з гайками. Деталі ферми між собою можна кріпити за допомогою шурупів, з обов'язковим висвердлюванням отворів під них. Використовувати цвяхи для виготовлення ферм небажано.

Для забезпечення ідентичності ферм треба спочатку зробити одну з них, потім розібрати і, використовуючи її елементи як шаблони, виготовити деталі всіх інших.

У торцях теплиці встановлюють засклені ферми з дверима (рис. 3). Основні деталі в торцьових фермах такі ж, як і у всіх інших. Додатково необхідно виготовити зі спарених рейок два стояки 4, що утворять дверний проріз. Конструкція дверей показана на рис. 3 праворуч. Вертикальні стояки 15 і напрямні для скла 12 - соснові рейки 75х 25 мм. Зашиття нижньої частини дверей 17 - товста фанера чи ДСП, а вертикальні торцьові рейки 14 - 25х25 мм. Жорсткість дверей забезпечують розкоси 16, що одночасно виконують роль ручок. Краще, щоб двері відкривалися всередину. Це зменшить імовірність їхнього ушкодження під час вітру і дозволить легко ввійти в теплицю, навіть якщо двері буде занесено снігом.

Закінчується монтаж теплиці встановленням стекол. Листи скла вставляються в пази напрямних рейок, фіксуються дрібними цвяхами чи жерстяними косинцями й ущільнюються віконною замазкою (рис. 3,А). Листи скла встановлюють встик одне до одного, але там, де це неможливо зробити без різання, цілком припустимо втановлювати їх і внахлест. Через стики листів скла на даху, навіть якщо між ними залишається зазор 2...3 мм, вода не потраплятиме всередину теплиці, а стікатиме вниз. Горизонтальні ж пази в напрямних рейках після встановлення стекол необхідно ретельно замазати віконною замазкою. Інакше протікання тут буде неминучим, та й самі рейки можуть прогнити завчасно.

Після встановлення всіх листів скла щілини в кутах теплиці і на схилах даху закривають торцьовими рейками 11 і 14, які фіксують скло від зсуву.

У нижній частині теплиці на шарнірах навішу-

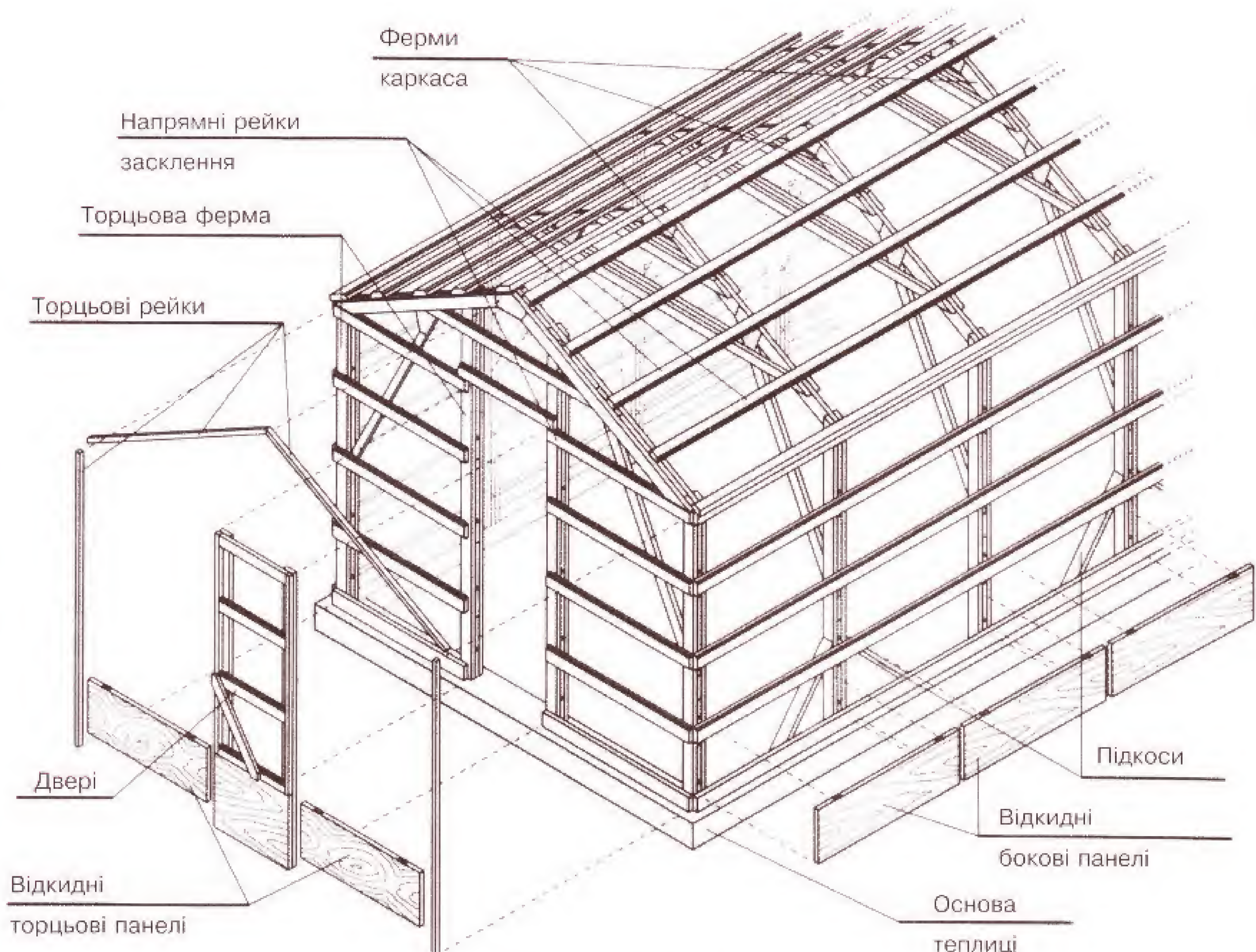

Рис.1. Схема теплиці.

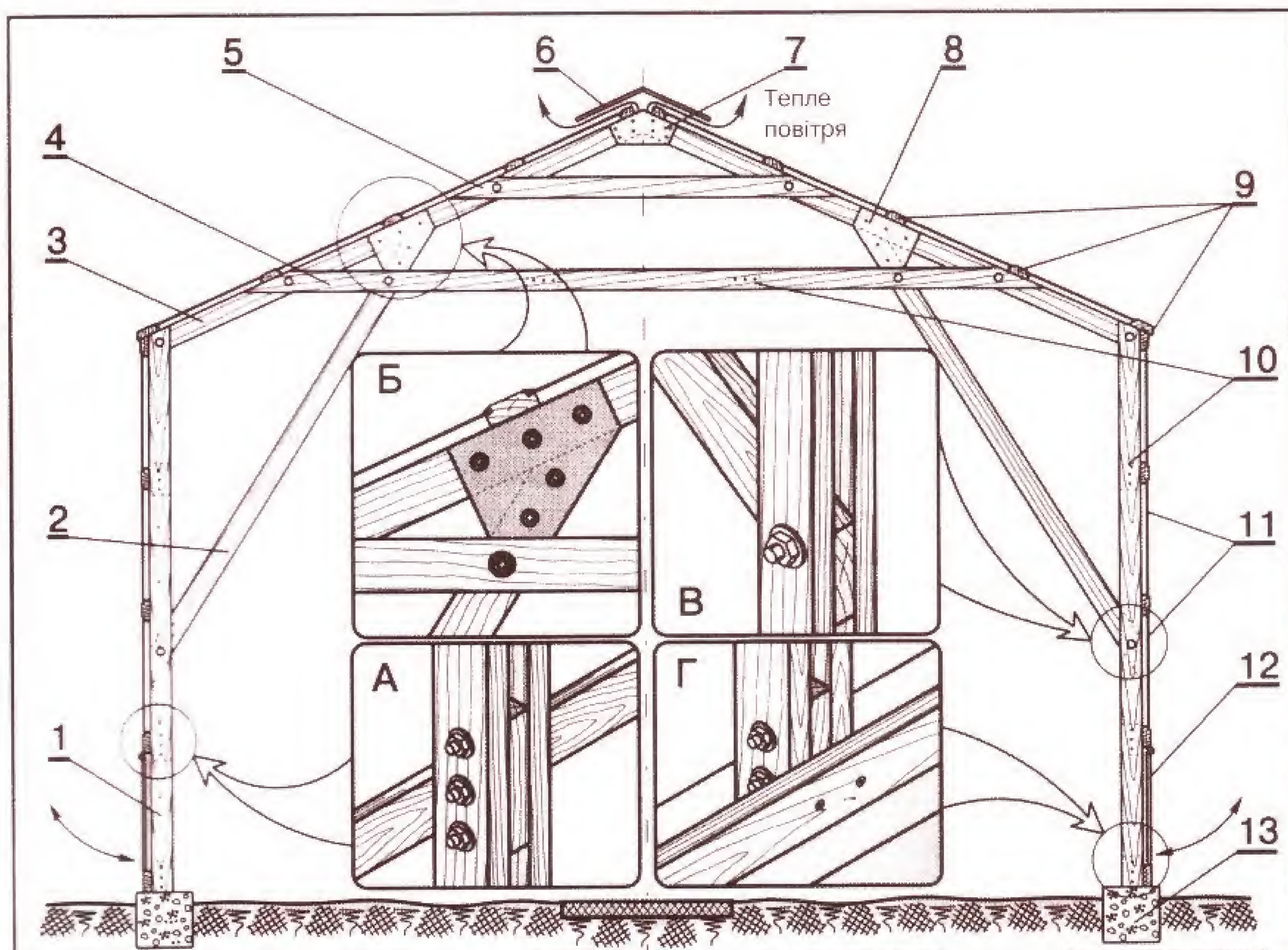

Рис.2. Конструкція ферм теплиці: 1 - стояк; 2 - розкіс бічний; 3 - кроква; 4 - стяжка; 5 - ригель; 6 - "гребінь"; 7, 8 - косинки; 9 - напрямні рейки засклення; 10 - вставки; 11 - скло; 12 - відкидні боковини; 13 - основа (фундамент).

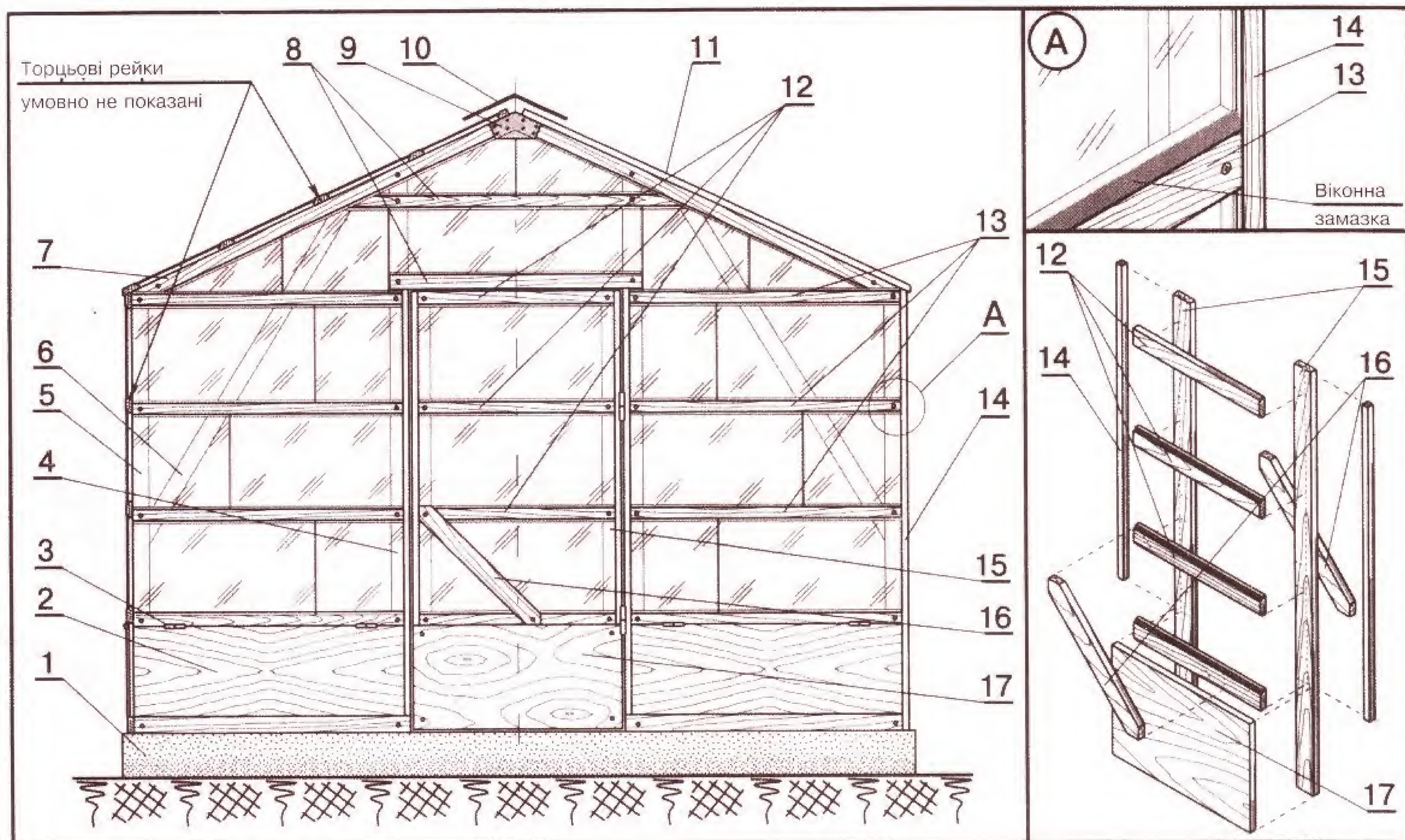

Рис.3. Конструкція торця теплиці: 1 - основа; 2 - відкидні торцьові панелі; 3 - шарніри; 4 - стояк дверного прорізу; 5 - стояк; 6 - розкіс; 7 - кроква; 8 - додаткові напрямні; 9 - косинка; 10 - "гребінь"; 11 - торцьова рейка схилів; 12 - напрямні рейки засклення дверей; 13 - напрямні рейки засклення торця; 14 - вертикальна торцьова рейка; 15 - стояк дверей; 16 - розкіс - ручка дверей; 17 - зашиття нижньої частини дверей.

ють відкидні боковини. Вони забезпечують необхідний простір при обробці ґрунту, дозволяють легко забрати сміття і "заготовити" сніг для нагромадження вологи навесні.

"Гребінь" даху виконують з листового дахового заліза чи інших доступних матеріалів. Його необхідно встановлювати з невеликим зазором так, щоб було забезпечено вільне відтікання повітря. Дерев'яні рейки каркасу обстругують, обпалюють паяльною лампою чи просочують антисептиком і ретельно фарбують. Це забезпечить багаторічну експлуатацію теплиці.

Обшивання кімнати панелями

Дерево - дуже привабливе покриття для стін та стелі, якщо відволіктися від його ціни. Природна текстура різних порід набуває особливо ефектного вигляду після покриття лаком або морилкою і створює враження тепла та затишку.

Найкраще використовувати дерево м'яких порід, але якщо ваше матеріальне становище цього не дозволяє, можна обійтися й твердими. Дошки повинні мати гребінь з одного боку і канавку - з іншого. Адже після встановлення вони будуть трохи усихати,і, якщо обрізати краї прямо, між ними з'являться некрасиві щілини.

Підраховуючи необхідну кількість дощок пам'ятайте, що важливо враховувати лише ширину лицьової поверхні дошки без гребеня. Щоб уникнути помітних стиків між дошками, їх довжина повинна бути не меншою відстані від підлоги до стелі (або, при обшиванні стелі, від стіни до стіни).

Перш ніж розпочинати роботу дошки необхідно декілька днів потримати у тому приміщенні, яке буде обшиватися, щоб вони акліматизувались, тобто сприйняли температуру та вологість цього приміщення. Це мінімізує їх усихання або розбухання.

Прибийте до стін несучі рейки 50x25 мм приблизно через кожні 600 мм. При обшиванні вертикальними дошками рейки повинні йти горизонтально, і навпаки. Прибийте додаткові рейки на рівні стелі, а також на рівні підлоги, якщо будете знімати й переставляти плінтус. А можна залишити плінтус, використавши його замість несучої рейки і потім установити новий.

1. Забийте фіксуючі цвяхи у кожну несучу рейку приблизно через 300 мм і прикладіть рейку до стіни. Перевірте її горизонтальність і забийте цвяхи до кінця.

2. Якщо стіна крива, прокладіть між нею та рейками клинчики, щоб дошки обшивки лягли вертикально.

3. На лицьовій стороні першої дошки накресліть контур стіни, притиснувши край з гребенем у кут і проведіть олівець із бруском униз, як показано.

4. Прибивайте дошки до несучих рейок, з'єднуючи їх у шпунт і потім забиваючи цвяхи біля основи виступаючого гребеня кожної дошки.

5. Встановлюючи наступну дошку, закривайте зазор на стикуванні, осаджуючи край дошки молотком. Щоб не пошкодити край, бийте через дерев'яну прокладку.

6. Крайню дошку обпиляйте та обстругайте до необхідної ширини і "вдавіть" останні дві дошки на місце. Пришийте крайню дошку цвяхами через лицьову поверхню.

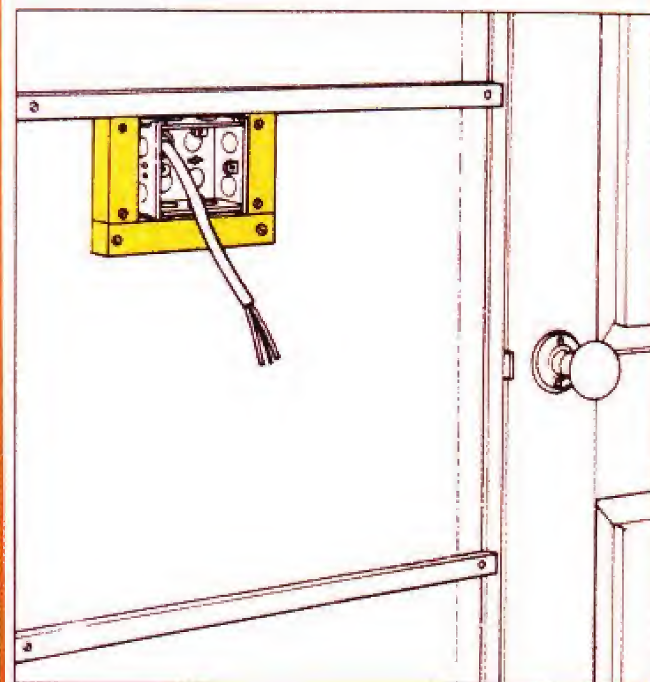

7. Згладьте внутрішні кути, пришиваючи їх цвяхами або вклейте штапики з викрутками. Те ж саме зробіть і на рівні стелі.

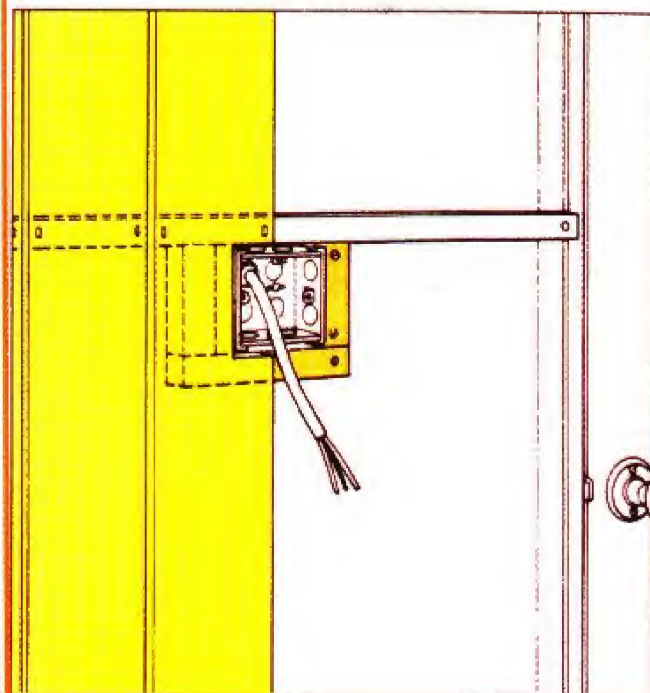

8. Дві дошки, що утворюють зовнішній кут, з'єднайте у стик і замаскуйте шов кутовою розкладкою.

Подолання перепон

1. Щоб обійти панеллю утоплений вимикач чи розетку, замініть їх на виступаючі і потім прибийте навколо коробки рейки, на які будуть обпиратися краї обшивки.

2. Розріжте дошки, якщо вони потрапляють на проріз, або зробіть у них вирізи, що оточують цей проріз.

Вчимося торгувати

І сьогодні ще багато людей впевнені, що торгувати - це соромно, несерйозно і якось неправильно... От виробляти - це так. Це справа. Але стояти за прилавком, а тим більше на ринку? Ні.

Презирство до "торгашів" у нашій країні було зведено в ранг національної чесноти. І це ніяк не сприяє нашому економічному процвітанню. Однак нині життя змусило людей займатися торгівлею. Продавцями є і вчителі, і кандидати наук, і конструктори, і військові. Більшість з них пройшла нелегкий час перш за все психологічної адаптації. Хоча по великому рахунку, всі ми так чи інакше що-небудь продаємо: будинки, будівельні матеріали, проекти осель, автомобілі, цінні ідеї, власний талант чи вміння... Ба, чи навіть журнал "Наш дім"! Як це роблять багато наших розповсюджувачів.

І неважливо, чим люди торгують - контрольними пакетами акцій нафтових компаній чи салом на ринку. Принципи торгівлі всюди однакові. Ось вони.

1. Не соромтесь торгувати

Ніяке найуспішніше виробництво не зможе існувати без ефективної торгівельної системи. А от успішна торгівельна система цілком здатна тривалий час підтримувати слабке виробництво і рятувати суспільство, від повного краху. Торгівля - це сьогодні найважливіше заняття людства. Ти торгуєш? Знай, що ти займаєшся шляхетною, необхідною і майже героїчною справою. Без якої цей світ рухнув би за кілька годин.

2. Любіть свій товар

Щоб бути гарним продавцем, потрібно любити свій товар. Потрібно ним пишатися. І вірити, що він найкращий.

Для успішної роботи співробітника необхідно, щоб він був упевнений, що він працює в найкращій компанії і продає найкращі речі. Якщо ж ти підозрюєш, що твоя компанія торгує "фуфлом", є тільки два виходи: або змінювати свою думку, або місце роботи.

3.Вивчайте свій товар

Вивчення товару сприяє росту поваги до нього. Гарний продавець намагається довідатися якнайбільше про свій товар. Він знає усіх виробників, усі марки, усіх конкурентів. Тому такому продавцю завжди є про що поговорити з покупцем. Він здатний відповісти на будь-які питання. Він заразить клієнта власним ентузіазмом і повагою до товару. Продавець поганий на більшість питань клієнта відповідає "Е-е-е...". Йому нічого сказати людям.

4.Використовуйте гнучкі методи

Будь-яка стратегія, що привела до успіху, таїть у собі небезпеку, що ти відтепер будеш увесь час намагатися її повторювати. Життєвих ситуацій більше, ніж можливих ходів у шаховій партії - нерозумно намагатися вивчити їх усі. Навпаки, потрібно навчитися виробляти в собі гнучкість і вміння творчо підходити до справи.

Намагайся якнайчастіше вирішувати ту саму задачу різними способами.

5.Станьте на місце покупця

Ти б і радий застосувати до даного клієнта найбільш успішну у даному випадку стратегію, але не знаєш, що б це могла бути за стратегія? Ні в якому разі не вибирай її, виходячи з власних уяви, смаків і бажань. Усі люди дуже різні. Насамперед спробуй перевтілитися в цього клієнта. Психологи запевняють, що один із кращих способів уявити себе на місці іншої людини - це спроба скопіювати його міміку, жестикуляцію, манеру рухатися. Головне, щоб клієнт цього не помітив.

6. Не сперечайтесь з клієнтом

Коли ти сперечаєшся з людиною, це завжди акт агресії. Якщо клієнт говорить тобі "чорне", а ти відповідаєш "біле", то якою б привітною посмішкою ти при цьому не світився, людина відчує, що на неї "наїхали". Одна з основних спокус продавця - це бажання поводитися, як нормальна людина. Нормальна людина наполягає на своїй думці, говорить що думає і протестує, коли її несправедливо обвинувачують. Продавець усього цього не робить. Така в нього висока і шляхетна місія. З гарним продавцем неможливо вести дискусію - він вислизає, як вода крізь пальці.

Покупець запевняє, що за рогом продають точно таке, але дешевше. Не говори, що це не так. Не говори "може бути, але..." Не запитуй, чого тоді він прийшов до тебе. Пам"ятай: якщо покупець тут, значить, це навіщось треба. Не критикуй чужий товар - хвали свій власний.

7.Не ображайтесь на покупця

Глибше вдихни. Посміхнися. Возлюби ближнього свого. Адже негативні емоції миттю відіб'ються на твоєму обличчі. Якщо почуваєш, що не можеш стриматися, вибачся і тимчасово відійди, щоб відповісти на телефонний дзвінок, протерти ганчірочкою прилавок, у туалет зрештою. Ще краще передай клієнта своєму колезі. Якщо ти на грані закипання, ти не маєш права продовжувати процес торгівлі. Як би ти не намагався контролювати себе, роздратування проявиться у твоєму погляді та в інтонаціях. Тобі обов'язково потрібно заспокоїтися, перш ніж продовжувати переговори.

8.Не бійтесь відмови

Прийшов, побачив, переміг. Тебе не хочуть приймати? Яка тобі до цього справа? Твоя мета - прорватися. Не бійся, що тобі відмовлять, не дадуть, виставлять геть. Що ти втрачаєш? Нічо-го! Що ти можеш одержати? Гроші. Це ж безпрограшна лотерея.

9.Говоріть переконливо

Ти не "відпускаєш" товар, ти ним торгуєш. Твій рот - твій основний робочий інструмент. Ти повинен навчитися говорити переконливо, містко і рішуче. Заздалегідь склади свою промову, розбий її на фрагменти так, щоб, якщо тебе перервуть, ти міг почати з наступного фрагмента, не повертаючись до незакінченої фрази. Висунь кілька переконливих тез і обертайся навколо них. Якщо ти віриш у те, що говориш, то, як правило, повірить і покупець.

10.Хваліть свій товар

Ти з'явився, щоб змінити життя покупця на краще. Ти пропонуєш краще. Ти принесеш клієнту вигоду.

Не дозволяй клієнту критикувати твій товар. Коли він проговорює свої претензії, він починає їм вірити. Коли він слухає твою похвалу, він вірить їй. Ніщо не здатне переконати тебе в тому, що твій товар не найкращий, не найсмачніший і не найпрекрасніший. Ти обожнюєш свій товар. Ти хочеш, щоб клієнт був з ним щасливий. Це грандіозна пропозиція. Ти щедрий, ти добрий, ти великодушний.

11.Працюйте наполегливо

Продавати - це цікаво. Це азарт. На гачку в тебе велика риба, і ти її витягнеш. Якщо будеш старатися ще більше. Ти не зупинишся, доки не досягнеш свого. Ти виграєш. Тобі ніщо не може перешкодити. Ти працюєш добре і будеш - ще краще. Тому що ти геніально вмієш це робити. Тобе не хвилює, що про тебе подумають. Усе на світі тобі байдуже. Крім одного - продажу. І ще раз - продажу. Звук касового апарата - це стрічечка, розірвана тобою в той момент, коли ти встановив світовий рекорд.

12.Бережіть свою гідність

Покупець хоче вибрати найкращий товар. Тому він бажає, щоб продавець був його порадником. Порадником, якому віриш з першого слова. Коли продавця не поважають - йому не вірять. Коли продавцю не вірять - у нього не хочуть купувати.

13. Не будьте надокучливим

Ти дійсно хочеш допомогти цій людині. Тому що вона цього потребує. Ти не нав"язуєш їй свої послуги - ти лише доброзичливо допомагаєш зробити правильний вибір.

Ти даєш рекламу, але чекаєш звернень, не розсилаючи факсів. Ти підходиш до клієнта в залі, тільки коли він на тебе подивиться. Якщо ти приходиш до клієнта, ти завжди призначаєш час заздалегідь по телефону. Навіть якщо ти торгуєш кульковими ручками. Ти не пробиваєшся - ти домовляєшся.

14.Запитуйте і слухайте

Не говори надто багато. Це не викликає поваги. Ти потім розповіси усе, що він захоче, - а поки тобі важливо зрозуміти, що йому потрібно. Тому ти запитуєш. Тому ти одержуєш від клієнта інформацію. Нехай він говорить. Нехай він розповість усе про себе. Про те, де він уже був. Чого він хоче. Скільки в нього грошей. Коли він все скаже, ти зможеш запропонувати правильний вибір. Говори правду. Клієнт повинен знати всі переваги і всі недоліки товару. Переваг у нього багато, а недоліки - несуттєві. Але вони є. Без них би товар коштував дорожче - чи розумно витрачати гроші на дрібниці? Ти не здатний обдурити клієнта. Він повинен тобі вірити. Ти б порекомендував йому от цю модель. Оптимальне поєднання "ціна-якість" розраховане саме на цього клієнта.

15.Робіть паузу

Не завжди доцільно тиснути на покупця. Інколи - це ризиковано. Влови такий момент. Тоді дозволь клієнту зібратися з думками. Відпочити. Йому важко - він змушений робити вибір. Тобі теж потрібно подумати. Вибрати правильну стратегію. Запропонуй йому чай. Каву. Поговори про погоду. Клієнт не повинен іти з відчуттям, що його зґвалтували. Він все вирішив сам. Добровільно. А тому що це його рішення - це правильне рішення. Він задоволений своєю покупкою і прийде сюди ще раз.

Наш дім

№ 2, 2003

Виробничо-практичний журнал
Виходить 6 разів на рік
Засновник і видавець:
КП "Редакція журналу "Дім, сад, город"

Додаток до журналу
«Дім, сад, город»

Головний редактор:
Влас П.П.

Літературний редактор:
Кротенко В.І.

Верстка, дизайн, макетування:
Дулицька Я.Ю.

Журнал "Наш дім" можна передплатити у кожному відділенні зв'язку. Передплатний індекс **74453**, вартість передплати на 12 місяців у 2003 році – **14** грн.**16** коп. Передплатний індекс комплектів "Наш дім" + "Дім, сад, город" **21871**.

Серія регістрації журналу КВ, № 812 від 07.07.94

Підписано до друку 13 березня, 2003 р.
Тираж 14000 прим. Зам.0137302.
Ціна договірна

Адреса редакції: 02094, Київ-94, пр. Гагаріна, 17а
Тел./факс: 477-73-01; 552-95-11; 552-94-60

Видруковано в Державному видавництві "Преса України", 03047, Київ-47, пр. Перемоги, 50

"Наш дім" – з любов'ю до читачів!

Затишок для всієї родини

Будинок розрахований на одну сім'ю, одноповерховий з корисним мансардним поверхом, без підвалу. Має можливості внесення змін у планування, а також змін у технології будівництва. Проект потребує мінімальної площі забудови 520 м².

Загальна площа – 229,0 м²
Корисна площа – 150,7 м²
Площа забудови – 165,5 м²

Зовнішні стіни: панелі 44 см – газобетон; силікатні блоки 24 см; газобетон – 10 см; шар – 12 см (U = 0,30 Вт/(м²K)

Внутрішні стіни: цегла 25 см; цегла пориста 12 см
Сходи: залізобетонні
Конструкція даху: дерев'яна
Дах: покриття бетонне; кут 45°

Перший поверх, м²: загальна площа – 82,1;

1. Передпокій – 4,1;
2. Хол – 6,6;
3. Покій – 13,7;
4. Санвузол – 3,5;
5. Вітальня – 35,7;
6. Їдальня – 8,2;
7. Кухня – 10,3;
8. Господарські приміщення – 18,1;
9. Гараж – 31,4.

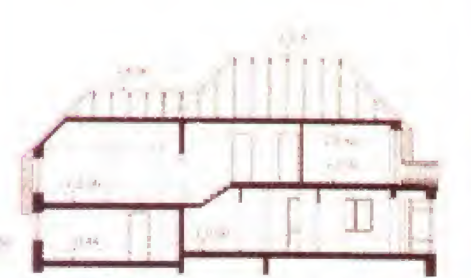

Мансардний поверх, м²: загальна площа – 68,8;

1. Хол – 9,0;
2. Ванна – 8,8;
3. Спальня – 17,2;
4. Спальня – 16,0;
5. Спальня – 17,6;
6. Дах – 28,8.

"Наш дім" + "Дім, сад, город" – 21871 Індекс – 74 453

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ – ВСЕ ПРО ЦЕГЛУ, ФУНДАМЕНТИ ТА БАГАТО ІНШОГО !..